

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH
REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, O.P.S., ČESKÉ
BUDĚJOVICE

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**LEVICOVÝ EXTREMISMUS, JEHO
CHARAKTERISTIKA A PROJEVY
V ČESKÉ REPUBLIKCE**

Autor práce: Vladislav Klabouch

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: kombinované studium

Vedoucí práce: Mgr. Štěpán Strnad

Katedra: Bezpečnostně právní činnost

2011

Prohlašuji, že bakalářskou práci jsem zpracoval samostatně, na základě vlastních zjištění, s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci. Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v plném znění.

vlastnoruční podpis autora bakalářské práce

Poděkování

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Štěpánu Strnadovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení mé práce.

ABSTRAKT

KLABOUC, V. *Levicový extremismus jeho charakteristika a projevy v České republice*: Bakalářská práce: Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s. 2011. Stran 52. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Štěpán Strnad.

Klíčová slova: extremismus, levicový extremismus, Česká republika, Policie České republiky

Bakalářská práce pojednává o vzniku, rozdělení extremismu, jeho historickém vývoji, řešení problematiky v rezortu Policie České republiky, zahraniční spolupráci a opatření k jeho eliminaci. Srovnává důležitost spolupráce mezi Policií České republiky a Bezpečnostní informační službou na úseku extremismu. Dále popisuje činnost příslušníků Policie České republiky na úseku trestné činnosti v oblasti extremismu. Také vymezuje mezinárodní spolupráci mezi Českou republikou a jejími sousedními státy. Za hlavní příčinu extremismu lze považovat dlouhodobě nestabilní politickou a ekonomickou situaci v České republice i v zahraničí.

ABSTRACT

KLABOUC, V.: *Left-wing extremism, its characterization and display in the Czech Republic*. Bachelor's thesis: The College of European and Regional Studies (VŠERS), o.p.s. České Budějovice 2011. 52 pages. Supervisor: Mgr. Štěpán Strnad.

Key words: extremism, left-wing extremism, the Czech Republic, Police of the Czech Republic

The bachelor's thesis deals with origin of extremism, kinds of extremism, its historical development, Police of the Czech Republic solving the problems of extremism, international cooperation and measures against extremism. The importance of cooperation between Police of the Czech Republic and Security Information Service (BIS) in the field of extremism is being compared. Policemen's activities in the field of extremist criminality and international cooperation between the Czech Republic and its neighbouring countries are also described in the thesis. Long-term unstable political and economic situation in the Czech Republic and in foreign countries can be considered to be the root cause of extremism.

OBSAH

OBSAH.....	1
1. Úvod.....	2
2. Vymezení pojmu extremismu.....	3
3. Historický vývoj extremismu	6
4. Sociologické a psychologické příčiny extremismu.....	8
5. Levicově extremistické spektrum na území ČR	11
5.1 Levicově extremistická scéna	11
5.2 Levicově extremistické spektrum anarchistického typu.....	14
5.3 Nebolševické a všeslovanské organizace.....	18
6. Řešení problematiky extremismu a jeho opatření	21
6.1 Legislativní opatření Ministerstva Vnitra a aktivity Ministerstva Vnitra	23
6.2 Organizační opatření a organizační zázemí	25
7. Řešení problematiky extremismu v zahraničí a zabezpečení mezinárodní spolupráce	26
7.1 Zabezpečení mezinárodní spolupráce v boji proti extremismu	28
8. Zabezpečení problematiky extremismu v rámci Policie ČR příprava policistů na práci v extremismu.....	30
8.1 Vzdělávání policistů a vyšetřovatelů	31
8.2 Hlavní úkoly, které Policie ČR pokládá na úseku extremismu za priority.....	32
9. Základní pojmy užívané v problematice extremismu.....	34
10. Závěr	37
11. Literární zdroje.....	39
11.1 Elektronické zdroje	39
11.2 Ostatní zdroje	40
12. SEZNAM PŘÍLOH	I

1. Úvod

Bakalářská práce na téma „*Levicový extremismus, jeho charakteristika a projevy v České republice*“ se zabývá vznikem, rozdělením extremismu, historickým vývojem, řešením problematiky v rezortu Policie České republiky, zahraniční spolupráci a opatření k jeho eliminaci.

Myšlenkovým základem extremismu bývá ideologie primárně či sekundárně politická. Dále pak společné zpochybňování demokratických základů společnosti, nebo některých základních lidských práv a svobod.

Základní ideologií levicového extremismu je nesouhlas tezemi právního státu, vyznávání ideologií, které směřují k vytyčování nerovnostních rozdílů mezi jednotlivci a skupinami. Obecně lze extremisty charakterizovat jako osoby, které se snaží transformovat stávající společnost na třídní a beztřídní, v níž by si byly všechny osoby naprosto rovny. Levicoví extremisté jsou pro naši společnost nebezpeční, i z hlediska finanční podpory. Důkazem toho byly protesty extremistů proti konání Mezinárodního měnového fondu v Praze ve dnech 26. až 28. září 2000.

Extremismus se v současné době projevuje ve všech demokratických státech. Jako příklad můžeme uvést útok ze dne 11. září 2001, kdy došlo ve Spojených státech amerických, ve městě New York k teroristickému útoku na budovy Světového obchodního centra. Na základě tohoto útoku byla vyvolána následná reakce bývalého amerického prezidenta George Walker Bushe, jenž v důsledku toho vyhlásil „válku“ světovému terorismu. Od této doby je extremismus skloňován ve všech demokratických společnostech a v žádném případě není podceňován. Většina demokratických států proto podstupuje, ke své ochraně, zvýšená právní, sociální a jiná opatření.

Extremismus je velice rozsáhlé téma a ovlivňuje ho tudíž i řada kritérií, např. sociální aspekty společnosti, chování jedinců a skupin z hlediska trestních činů.

2. Vymezení pojmu extremismu

*„Extremismus je vysoce frekventovaným pojmem ve společnosti. Lidé jím označují „nemorální“, „neslušnou“ a „nebezpečnou“ činnost, kterou podle nich nelze v žádném případě tolerovat“.*¹ Je označován jako ideologický postoj, který vybočuje z ústavních a zákonných norem. Tento postoj, nebo můžeme také říci chování, útočí proti základním demokratickým ústavním principům a ústavnímu pořádku, a je přímo závislý na uspořádání a stavu společnosti.

V bezpečnostním a zpravodajském kontextu musí tato kategorie obsahovat protiklad vůči stávajícímu politickému a sociálnímu řádu, který je doprovázen určitými aktivitami, jejichž cílem je daný politický a sociální systém destabilizovat (rozvrátit), případně ho v části nebo v celku odstranit. Extremismus není v žádném případě jevem posledních několika let či desetiletí. V různých formách a podobách provází lidstvo od samých počátku dějin. *„Je vyvolán mnoha příčinami náboženského, ideologického, etnického, ekonomického a ekologického charakteru nebo kombinací těchto příčin“.*² Projevuje se systematickou, organizovanou aktivitou a to verbální, grafickou či fyzickou, kdy je vše založené na základě extremistické ideologie zorganizovaných jedinců. Tyto aktivity mají nejčastěji charakter poškozování majetku, napadání osob, nebo propagace idejí, které jsou v rozporu se základy právního řádu. V takovémto pojetí lze říci, že je extremismus jevem vyskytujícím se nepřetržitě v celých dějinách lidstva.

Z pohledu Ministerstva vnitra lze *„extremismus charakterizovat jako „aktivitu“ se zpravidla ideologickou motivací, která vybočuje ze zákonných norem. Vyznačuje se prvky netolerance, útočí proti demokratickým principům a proti společenskému uspořádání“.*³

Podle Jana Chmelíka lze extremismus charakterizovat jako *„žurnalistický a politologický, ale nikoliv právní pojem, který se velmi úzce prolíná i se sociologickým pohledem. Charakterizuje proti - systémový postoj. Je postojem krajně vyhrocené, demokratickému systému nepřátelské ideologie, která se objevuje v pozadí destruktivních aktivit a přitom za destruktivní, nebezpečné a nežádoucí je nutno*

¹ Chmelík, J.: Symbolika extremistických hnutí, Praha, Armex Praha, 2000, strana 1

² Danics, Š.: Extremismus, Praha, Triton Praha, 2003, strana 5

³ Ministerstvo vnitra ČR Extremismus [online], 2002, Dostupný z WWW:< <http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx> >

považovat takové aktivity, které působí buď přímo, nebo nepřímo destruktivně. Nastávající demokratický systém, který se snaží nahradit systémem typu totalitního režimu apod. Cílem těchto aktivit je rozpoznat a zničit demokratický systém“⁴.

Poslední a zřejmě nejobecnější definice pro extremismus byla zpracována Institutem pro kriminologii a sociální prevenci ministerstva spravedlnosti, která jej chápe jako: *"Souhrn určitých sociálně patologických jevů vytvářených více či méně organizovanými skupinami osob (extremistů). Jako sjednocující prvek extremistických ideologií vystupuje proklamované odmítání základních hodnot, norem a způsobů chování formujících současnou společnost".⁵*

Extremismus je obvykle členěn na „pravicový a levicový“. Základní ideologie obou skupin je téměř podobná, kdy shodně odmítají demokraticky právní stát.

Pravicový extremismus popírá princip rovnosti lidí jako duchovní základ demokratického ústavního státu. Projevuje se jednostranným vyšším hodnocením vlastního „etnika“, „rasy“, či „národa“ a ve snižování skupin, které jsou „jiného druhu neboli „cizí“.⁶

Pravicoví extremisté nemají většinou ucelenou ideologii, a proto využívají a kombinují různé ideové postoje, které poté přenášejí na určitou mentalitu a myšlení určité komunity.

Cílem pravicových extremistických hnutí je vítězství, které umožní vytvoření nové společnosti žijící v autoritativním státě. Tento extremismus je prezentován neonacistickými, fašistickými a nacionalisticky orientovanými skupinami. Nejvýznamnějším pravicově extremistickým hnutím v Evropě je hnutí Skinheads. Nejvýznamnější pravicově extremistické hnutí v České republice je Národní odpor.

Levicový extremismus klade důraz na princip rovnosti a snaží se jej rozšířit na všechny společenství života.

Levicový extremisté se pokouší o vytvoření společnosti, v níž by panovala naprostá rovnost a mezi jejímiž členy by byly vzájemné harmonické vztahy, založené na principu sounáležitosti, tolerance, dobré vůle a obětavosti. Tato představa by však vyžadovala zrušení všech doposud existujících států, odstranění jakékoliv nerovnosti a odstranění ekonomických rozdílů. Levicový extremisté vycházejí z ucelených ideologií jako je anarchismus nebo komunismus. Předpokládají, že člověk je sám

⁴ Chmelík, J.: Extremismus a jeho právní úprava a sociologické aspekty. Praha, Linde Praha, 2001, strana 13

⁵ Dufková I. - Zlámal J.: Průvodce rasistickou a extremistickou symbolikou. Praha: Střední policejní škola MV v Praze, 2003, strana 7

⁶ Danics, Š.: Extremismus, Praha, Triton Praha, 2003, strana 21

o sobě dobrý, ale je deformovaný zkaženou společností. Pokud by se jim podařilo odstranit a nahradit takové zřízení, ve kterém si budou všichni rovni a svobodní a zavládnou mezi všemi bratrské vztahy.

Mezi nejvýznamnější levicové hnutí patří Punks, Československá anarchistická federace a Squatteři.

Extremisté jsou lidé, kteří věří ve svou pravdu, a tuto „pravdu jsou schopni prosazovat jak legálními tak i nelegálními prostředky včetně násilí“.⁷ Vzhledem ke skutečnosti, že problémy a sociální napětí vyhrocují a dovádějí ke konfrontaci se státní mocí, mohou organizovaně a záměrně způsobit ve společnosti politickou krizi, která může oslabit a zdiskreditovat státní moc, a tím vytvořit příznivé podmínky pro realizaci jejich mocensko-politických cílů.

Převážná většina extremistů jsou mladí lidé, kteří se nechají snadno ovlivnit idejemi vůdčí osobnosti. Podle Jana Chmelíka „vůdčí osobnosti extremistického hnutí jsou lidé vyznačující se sklonem k mesiášství a megalomanií“.⁸

V posledních desetiletích tohoto tisíciletí je extremismus či spíše jeho jevy, které jsou shodně pod něj zahrnovány, tj. především rasismus, nacionalismus, xenofobie, fašismus, antisemitismus, anarchismus, náboženský fundamentalismus, terorismus, označován jako jeden z nejvýznamnějších celosvětových problémů a to takový, který je v zájmu existujících společností nutno řešit ihned a pokusit se jej zcela odstranit či výrazně zmírnit.

Výskyt těchto uvedených jevů, které souhrnně označujeme jako extremismus, nebyl nikdy nikde, ani na území České republiky nijak výjimečným jevem.

Již od doby medializování extremistických projevů je problematice extremismu věnován zvýšený zájem veřejnosti, orgánů státní moci a veřejné samosprávy. Tento zájem je vyvolán nejen aktuální situací v České republice, ale též zkušenostmi s výskytem obdobných jevů v okolních státech a obavou, že stejný vývoj je pravděpodobný i u nás.

⁷ Danics, Š.: Extremismus, Praha, Triton Praha, 2003, strana 5

⁸ Chmelík, J.: Extremismus a jeho právní úprava a sociologické aspekty. Praha, Linde Praha, 2001, strana 14

3. Historický vývoj extremismu

Na začátek je zapotřebí uvést, že extremismus není v žádném případě jevem posledních několika let či desetiletí. Extremismus v různých formách a podobách provází lidstvo od samého počátku dějin. Jeho vývoj je podmíněn dobovým prostředím. Jednoznačně však nelze říci, kdy přesně se extremismus objevil, ale jak je již na počátku uvedeno, není jevem posledních několika let. V určitých časových intervalech se extremismus projevoval už od počátku dějin lidstva. Tyto dějiny byly a jsou spojeny se společenskými převraty a proměnami hodnot, s nimiž souvisí i ztráta těch dosavadních. Tyto proměny jsou charakterizovány dvojím druhem přijímání.

1. **Akceptace změn**, kdy tyto změny jsou jistým příslibem lepší budoucnosti a jsou přijímány jako jisté osvobození od zažitých dogmat. Tato zažitá dogmata působí jako přežitek, a která komplikují vývoj společnosti.
2. **Odmítnutí změn**, kdy jsou tyto změny vnímány jako cizorodé prvky, které boří současný zažitý řád, a které přivádějí společnost a každého jedince této společnosti do určité nejistoty a záhuby.

Extremismu je v současné době věnována nejvyšší pozornost zejména proto, že se v některých demokratických státech zvedá vlna násilí, která je založena na rasové, náboženské a politické nesnášenlivosti. Vše toto je způsobeno tím, že demokracie, jak jí známe a posuzujeme, nemá v současné době dostatek obranných a účinných nástrojů a mechanismů, kterými by se společnost uměla těmto rozličným excesům ubránit. Formy vlády, které se těmto projevům uměly bránit a uměly proti nim bojovat, lze jen těžko považovat za demokratické, v pravém slova smyslu. Pokud bychom se vrátili zpět do historie lidstva, tak monarchie a vlády podobného typu, jakékoli projevy odkloňující se od norem stanovených jak panovnickým dvorem či šlechtou velmi tvrdě postihovaly a potlačovaly.

Pro Českou republiku se problematika extremismu a vše s ním spjaté stala diskutabilní až po roce 1989. Tehdy došlo k uvolnění vnitropolitických poměrů. V České republice ale určité tendence náznaků krajního nacionalismu vzniklé při dělení státu poměrně rychle vymizely. V této době přetrvával pouze problém s Romy, a to jak s českou příslušností, tak i s příslušností slovenskou. Později, s postupující migrací rasově odlišných osob, ale i cizinců odlišujících se od Čechů svým jazykem a jinou

mentalitou a již s rozšiřujícím se rasismem a xenofobií, které přicházejí především z Německa, se začal extremismus v České republice projevovat, a to především s rozšiřováním mezinárodního hnutí Skinhead. Následně poté i v jiných agresivně se projevujících hnutích a náboženských sektách.

Projevy extremismu byly zčásti dané téměř 40 - letou izolací, kdy tehdejší československá společnost nebyla konfrontována s prvky cizích kultur a nedocházelo tudíž k vzájemnému působení národnostních, etnických a kulturních prvků. Z části to také byla daň za náhle nabytou svobodu, kdy kromě pozitivních podnětů přicházely do naší země ze zahraničí i názory s extremistickým podbarvením.

Dalším aspektem šíření extremismu můžeme poukázat ztrátu stabilních jistot, jako bylo např. zaměstnání, rovnosti obyvatelstva, ale na druhou stranu i zabývání se otázkami týkajícími se poválečného odsunu sudetských Němců, popsání komunismu jako nefunkčního zřízení atd. Tato zjištění přispěla k náhlému znejistění části obyvatelstva, které se neumělo v rychle se měnící situaci dostatečně orientovat. V důsledku těchto faktorů se u mladé populace obyvatel začaly projevovat xenofobní nálady, které časem přerostly v rasově a nacionálně motivované útoky vůči všemu cizímu. Na straně druhé se však začal objevovat druhý proud extremistů a to na levé části spektra. V tomto případě se jedná především o anarchisty.

Extremismus se v České republice na počátku let devadesátých projevoval především verbálními útoky. Koncem let devadesátých se však jeho podstatou stávalo násilí vycházející z rasismu.

4. Sociologické a psychologické příčiny extremismu

V této kapitole je snaha vysvětlit a odůvodnit příčiny, které souvisí se vznikem extremismu. Extremismus je chápán jako souhrn určitých sociálně patologických projevů vytvářených organizovanými skupinami osob. Z těchto důvodů může často docházet k nedorozumění při přecházení z politického kontextu do kontextu právního či kriminalistického. Extremismus je chápán jako projev nesnášenlivosti, doprovázený agresivním jednáním vůči zjevně odlišným jedincům či skupinám. Někdy také bývá chápán a definován jako jev, ideologie nebo jako aktivita.

Významným faktorem pro vznik extremismu je často pocit tzv. „*absence budoucnosti*“, který vzniká důsledkem dlouhodobé nezaměstnanosti, kdy vlivem ekonomické situace je velmi málo pravděpodobné získání jakéhokoliv zaměstnání v blízké budoucnosti. V této situaci je jedinec více ochotný pozitivně přijímat jakýkoliv podnět, který u něj opět aktivuje pocit „*smyslu bytí*“. Následně pak ze své neutěšené situace vygeneruje viníka všeho zla, na něhož se pak následně projektuje nahromaděná agrese. Tento syndrom se vyskytuje ve všech postkomunistických zemích, v nichž vlivem naprosté přeměny společnosti, hospodářství a politického systému padly všechny jistoty z doby předchozí. Vlivem ztráty těchto zaručených jistot, následoval přístup k neomezenému množství informací, včetně extremistických. Vlivem těchto informací dochází u mnoha takto postižených jedinců k vyvolání pocitu, že je vlastní společnost odvrhla a větší prioritu má okolní svět.

Pro extremistické skupiny je velmi důležité rozšiřovat svou členskou základnu a tímto způsobem šířit svou ideologii mezi širokou veřejností obyvatelstva. Tyto extremistické skupiny si snadno vytipují okruhy osob, které pak s velkou pravděpodobností podlehnou jejich ideologii. Příslušníci této skupiny mají většinou sklony k mesiášství, megalomanií apod. Někteří mohou být i na vysoké intelektuální úrovni a stávají se později vůdčími osobnostmi různých extrémních myšlenkových směrů. Další skupinou jsou lidé „*kteří se souhrou okolností dostali, a to i na přechodnou dobu, na okraj společnosti především z důvodu ztráty zaměstnání, rodinného zázemí*“⁹. Dále následují lidé s nižšími sociálně rozlišovacími a hodnotícími schopnostmi, které jsou jim buď dány nedostatečným vzděláním, prostředím ve kterém žijí, nebo i nižší inteligencí.

⁹ Chmelík, J.: Extremismus a jeho právní úprava a sociologické aspekty. Praha, Linde Praha, 2001, strana 14

Z psychologického hlediska se žádný člověk extremistou nerodí, ale v průběhu svého života se jím stává. Záleží na každém jedinci, jaké ideje a názory přijme za své. Každý subjekt, který se extremistou stává a nebo jím už je, prošel určitým vnitřním procesem, který jeho postoj k extremismu vybudí, posílí jeho přesvědčení a zároveň utlumí jeho sebekontrolní proces a znemožní tak jeho kritické posouzení vlastního myšlení a chování. Tento vnitřní proces je jen jednou stránkou toho, aby se člověk stal extremistou. Důležitou roli v jeho chování zde totiž hraje ještě vnější faktor, a to především sociální prostředí, ve kterém jedinec žije, které ho jako člověka formuje (rodiče, škola atd.) a zároveň, které mu umožňuje či neumožňuje kritickou sebereflexi vlastního chování.

„Institut pro výzkum veřejného mínění (IVMM) provedl v letech 1997 - 1998 rozsáhlý výzkum k otázkám souvisejícím s problematikou příčin a podmínek vzniku a projevu extremistických nálad, postojů a vzniku extremistických hnutí. Na základě tohoto výzkumu bylo možné provést následující závěry:

5. *Většina extremistů - členů a příznivců extremistických hnutí jsou mladí lidé.*
6. *Vůdčí osobností extremistických hnutí jsou lidé vyznačující se sklonem k mesiášství, megalomanií.*
7. *Řadoví členové a příznivci hnutí se rekrutují v převážné míře z mladých lidí, kteří se souhrou okolností dostali, a to i na přechodnou dobu, na okraj společnosti především z důvodu ztráty zaměstnání, rodinného zázemí, jde o přistěhovalce, etnické či jiné menšiny a další.*
8. *Nejrizikovější skupinou je mládež. Přispívají k tomu i skutečnosti, že mládež nesusazuje strach o majetek a prosperitu rodiny, svým věkem přirozeně směřuje k radikalismu v řešení chyb a nedostatků společnosti, které velmi citlivě vnímá.*
9. *Mladým lidem vyhovuje černobílé vidění světa a koncentrace problému do jednoduchých hesel, hledání nepřitele, který je za vše odpovědný. To vše poskytuje extremistická skupina vedená silnou osobností, ke které se obrací.*

Navrhovaná řešení problémů ve skupině jsou jednoduchá, zdánlivě řeší problém ihned a uspokojivě a navíc, každý řadový člen skupiny je platným členem, se kterým se počítá, který problémy může řešit sám nebo se na jejich řešení spolupodílet.

10. Nezralý mladý člověk, hledající jednoduchá řešení, snadno podléhá vlivu demagogů, kteří mu "černobílé" vidění světa předkládají a nabízejí mu, aby se účastnil řešení věci agresivními akcemi.

11. Současnost je vnímána jako bezperspektivní a příznivci extremistických hnutí v ní nevidí místo pro seberealizaci“.¹⁰

¹⁰ Chmelík, J.: Extremismus a jeho právní úprava a sociologické aspekty. Praha, Linde Praha, 2001, strana 14,15

5. Levicově extremistické spektrum na území ČR

V současné době lze za nejradikálnější a nejnebezpečnější subjekty působící na extremistické scéně České republiky z levicově extremistického spektra považovat Federace sociálních anarchistů (FSA), a to především Antifašistickou skupinu FSA, a skupiny Antifašistická akce (AFA), vyznačující se značnou militantností.

V posledních letech zaznamenala česká extremistická scéna řadu změn. Sjednocovaly se na ní stejně smýšlející osoby, což se projevovalo zvýšeným počtem členů jednotlivých extremistických skupin. Dále se prohlubovala a rozšiřovala mezinárodní spolupráce těchto skupin, jak v oblasti předávání informací, tak i v oblasti pořádání společných akcí.

5.1 Levicově extremistická scéna

Obecně lze levicově extremistickou scénu charakterizovat jako seskupení různých ultralevicových hnutí, jejichž hlavním cílem je transformace stávající společnosti (třídní) na společnost beztřídní, v níž by existovala naprostá rovnost jejich členů. Z tohoto důvodu je potřeba zrušit instituci států, odstranit hierarchizaci společnosti a následně odstranit ekonomické nerovnosti mezi lidmi tzn. odkapitalizování výrobních prostředků a jejich převedení od kapitalistů do vlastnictví lidu.

Za své krédo si téměř všechna extrémně levicová hnutí zvolila heslo pocházející z francouzské revoluce „*Volnost, Rovnost, Bratrství*“. Ve finále jde zde však o to, že se ultralevice snaží vytvořit „*svobodnou*“ společnost na bázi myšlenek marxismu-leninismu, nebo na základě principů anarchie. Některé odnože ultralevice zdůrazňují ekologické aspekty a problémy dnešního světa. Podle nich za tyto aspekty nese odpovědnost současná konzumní společnost. Z této jejich myšlenky vyplývá že: „*Je zde konečně někdo, kdo si jako cíl a smysl svého působení vytkl odstranění veškerých rozdílů mezi mužskou a ženskou populací*“.

„Jejich idea nestanovuje pozitivní řešení a systém, ale snaží se napadnout vše existující, neboť je to špatné. Vzhledem k založení jedinců a individualismu je (i historicky) toto hnutí málo schopné dlouhodobé strategie, která by vedla k převzetí

*moci. Nespokojenci z tohoto hnutí, toužící po radikalitě a „akci“ mohou tudíž vytvářet, buď čistě teroristické skupiny, anebo hledají uspokojení v ultramarxistických ideologiích, zejména pak v trockismu a bolševismu. Tím je omlazována druhá základní část levicově extremistické scény – nebolševické a všeslovanské skupiny a organizace“*¹¹

Od počátku 90. let bylo pro tuto levicově extremistickou scénu příznačné pořádání demonstrací, manifestací a různých pochodů, což jí zůstalo vlastní dodnes. Je pro ni, tak jako pro ostatní extremistické scény, příznačné vydávání časopisů, organizování setkání s obdobně zaměřenými zahraničními skupinami, letákové akce apod.

Nejvíce zviditelnění zůstávají na této scéně i nadále anarchisté a autonomové. V prvním pololetí roku 1995 došlo u hnutí anarchoautonomů k výrazné aktivizaci projevující se formou demonstrací a neformálních akcí zaměřených proti orgánům státní správy, zejména proti policii, soudům a městským orgánům. Byla zvolena forma záměrných a nepovolených demonstrací, umožňujících konfrontaci s policisty. Dále pak obsazování opuštěných domů, jejichž následné nucené vyklízení bylo interpretováno jako státní a policejní teror.

V průběhu roku 1996 se objevily v jednání příznivců levicově extremistické scény negativní posuny. Projevily se razantnějšími aktivitami, zaměřenými proti příznivcům hnutí skinhead, ale i častějším poškozováním majetku.

V současné době lze levicově extremistickou scénu rozčlenit do dvou základních skupin:

Levicové extremistické organizace anarchistického typu, jejichž zástupcem je rekonstruovaná **Československá anarchistická federace (ČSAF)**, která sdružuje autonomní skupiny z celé České republiky včetně **anarchosyndikalistické federace**. ČSAF je součástí mezinárodní organizace s názvem Internacionála Anarchistických Federací (IAF/IFA).

¹¹ Ministerstvo vnitra ČR Extremismus [online]. 2002. Dostupný z WWW :<
<http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx> >

1. **Anarchoautonomní skupiny** „jsou spjaty s anarchistickými a jimi podobnými utopickými a revolučními představami. Tato scéna je konglomerátem různých, vzájemně personálně propojených a zároveň často se měnících skupin. Jejich hlavním zájmem je boj proti tzv. globalismu, tj. proti současnému celosvětovému politickému systému a proti nadnárodnímu ekonomickému systému, jehož reprezentanty a symboly jsou mezinárodní obchodní organizace a nadnárodní společnosti (např. WTO, Mc Donald's, Shell atd.). Dalším jejich nosným tématem je „antifašismus“ s tím, že za fašismus bývá označován celý současný euroatlantický společenský systém, včetně státu a jeho orgánů. Anarchoautonomní postoje nacházejí ohlas především mezi skupinami alternativně orientované mládeže. České anarchoautonomní skupiny udržovaly četné mezinárodní styky s obdobně orientovanými skupinami. Ve všech regionálních anarchoautonomních skupinách docházelo k postupné profilaci militantních jedinců. Neváhali také vyhledávat ostré střety s fašistickými a neonacistickými skinheady, neboť preferují aktivní boj proti fašismu a rasismu“.¹²

2. **Neobolševické a nacionalistické skupiny** - neobolševičtí a nacionalističtí extremisté mají dosti silné pozice ve společnosti, a to nejen mezi starší a střední generací, ale v současné době získávají širší ohlas i mezi mládeží. Jejich základní snahou je obnova nebo konstituování nějaké formy autoritativního či totalitního režimu. Deklarovaným nebo implicitním cílem těchto skupin je opětné získání moci a rehabilitace předchozího mocenského rozdělení světa na dva tábory. K tomu je využívána idea sjednocení slovanských národů (států) pod vedením silného Ruska. Kromě klasické marxisticko-leninské ideologie se objevují jako součást jejich postojů výrazná xenofobie, šovinismus a v některých případech antisemitismus, jde o faktory, které otevírají cestu i k faktické spolupráci představitelů extremistické levice a pravice. V roce 1998 došlo k nárůstu veřejných projevů neobolševických a nacionalistických skupin a organizací, které jsou často personálně propojeny. Snaha o získání většího

¹² Ministerstvo vnitra ČR Extremismus [online]. 2000. Dostupný z WWW <<http://www.mvcr.cz/clanek/vyrocní-zpravy-o-extremismu.aspx>>

veřejného ohlasu a získání širšího okruhu sympatizantů vedla k akcentování nacionálních aspektů (zdůrazňování národních hodnot a vyzdvihování příslušnosti ke slovanské etnické a jazykové skupině) na úkor ryze ideologicky motivovaných projevů. Tato nacionální, panslovanská rétorika je pro neobolševické skupiny vhodnějším nástrojem pro získání široké podpory pro své snahy, neboť nacionalistické postoje jsou přijatelné i pro jiné, nekomunisticky orientované subjekty, včetně pravicových extremistů. Nacionalistické skupiny kladou důraz na „*vlastenectví*“, obranu a prosazování českých, národních zájmů, které jsou podle nich nejvíce ohroženy současnou orientací na euroatlantické struktury, které účelově dezinterpretují jako germanizaci slovanského prostoru. Soustavně obviňují ústavní a vládní činitele z kolaborace a zrady národních zájmů. V jejich pojetí je základem národních zájmů udržení ČR mimo evropské struktury, ve sféře vlivu mocensky silného Ruska. S tím souvisí i obhajoba bývalého komunistického režimu. Vypjaté nacionální postoje vedou často k více či méně otevřenému šovinismu, ale v některých případech i k projevům antisemitismu. To v některých případech umožňuje navazovat kontakty i spolupráci s extrémně pravicovými subjekty.

5.2 Levicově extremistické spektrum anarchistického typu

- A. ČESKOSLOVENSKÁ ANARCHISTICKÁ FEDERACE (ČSAF, dříve ČAF) – jedná se o organizaci neregistrovanou Ministerstvem vnitra ČR. ČSAF je hlavním představitelem levicově extremistických organizací anarchistického typu. „*Tato organizace funguje na principu dobrovolnosti a rozhoduje členská základna, neboť neexistuje centrální orgán*“.¹³ Ve své kritice se zaměřuje na propojení moci a kapitálu. Základní tezí, s níž operují, je, že stát vznikl k obraně soukromého vlastnictví, a že kapitalismus potřebuje podnikat v efektivních podmínkách kontroly společnosti. Samotná kapitalistická organizace ekonomiky je kritizována zejména v oblasti průvodních jevů globalizovaného kapitalismu. Programově se tato organizace zaměřuje na mládež. Tato organizace vykazuje velké množství aktivit, jako je např. vydávání časopisu (např. čtvrtletník Existence, A-kontra, Solidarita, Konfrontace), pořádání

¹³ Danics, Š.: Extremismus, Praha, Triton Praha, 2003, strana 30,31

demonstrací a v dubnu 2002 zprovoznila „speciální webové stránky antiNATO.csaf.cz“ atd. ČSAF se rovněž hlásí k myšlenkám „*anarchistických klasiků*“.

- B. ANARCHISTICKÝ ČERNÝ KRÍŽ (ABC) při ČSAF – tato organizace působí v rámci ČSAF jako iniciativa pomáhající (především finančně) anarchistům a ostatním radikálně levicovým neautoritářským aktivistům, kteří jsou dle ČSAF pronásledováni „*státní mocí v podobě policie a soudů*“.
- C. FEDERACE SOCIÁLNÍCH ANARCHISTŮ (FSA) – ČLENSKÁ SEKCE MEZINÁRODNÍ ASOCIACE PRACUJÍCÍCH (MAP-IWA-AIT) – jde o neregistrovanou organizaci, která vznikla v roce 1997 odštěpením politicky orientovaných anarchistů z ČSAF. Profilovala se jako radikální organizace s ideovou orientací na anarchosyndikalismus. (*Syndikalismus je směr, který považuje odbory – syndikáty – jako nejvyšší formu organizace dělnické třídy*).
- D. Pro FSA je stát nástrojem vládnoucí třídy, který slouží k obraně jejich zájmů. Působí zejména v sociálně problematických regionech, kde se snaží působit na dělníky a nezaměstnané. Má snahu zakládat samostatné anarchistické dělnické odbory. Rovněž úzce spolupracuje s Antifašistickou akcí, naopak odmítá spolupráci s komunisty a trockisty. Programová náplň FSA je velmi podobná programové náplni ČSAF, a to jak svými cíli, tak i prostředky, které chce v tomto úsilí použít.
- E. ORGANIZACE REVOLUČNÍCH ANARCHISTŮ SOLIDARITA (ORAS) – jde opět o neregistrovanou organizaci, která vznikla v roce 1996 odtržením moravské syndikalistické skupiny z tehdejších ČAF (nyní ČSAF). Od svého začátku se ORAS soustředila na program společenské samosprávy a průmyslového syndikalismu. Jako svůj hlavní cíl ORAS definuje svobodu každého jedince. Boj za svobodu jedince je však podle ORAS podmíněn kolektivním bojem proti hospodářskému systému, který je na potlačování skutečně svobodného rozvoje jedince založen. ORAS navrhuje účast anarchistických aktivistů v každodenních sociálních bojích pracujících, každodenních diskusích s pracujícími. Zvláštní důraz klade na roli odborů.

Stejně jako ostatní organizace vydává časopis „*Solidarita*“ a interní tiskovinu Černorudý zpravodaj.

F. ANTIFAŠISTICKÁ AKCE (AFA) – neregistrovaná organizace u Ministerstva vnitra, která sdružuje antifašisty, kteří vytvářejí akční skupiny. Česká AFA vznikla v roce 1996 a je propojena s ostatními zahraničními AFA organizacemi. „*Na svých webových stránkách hlásá, že skutečný antifašistický boj se nedá vést přes policii, soudy a státní aparát, ale pouze prostřednictvím přímé akce ohrožených skupin. Jde o boj, který je veden na více frontách jak proti špinavým pravičákům, tak i proti státnímu represivnímu systému omezujícím naše sociální práva. Boj má prý mnoho podob, od monitorování činnosti ultrapravice až po snahu o veřejnou konfrontaci neonacistů při jejich srazech a demonstracích, včetně přímých akcí*“.¹⁴ Hlavním úkolem této organizace je boj proti projevům rasismu, antisemitismu, fašismu, xenofobii, sexismu, bolševismu a zejména neonacismu ve společnosti. Nyní patří mezi nejradikálnější levicovou organizaci, sdružující osoby, které svými postoji a jednáním prosazují myšlenky mezinárodního hnutí ANTIFA. „*Hlavním úkolem této organizace je boj proti rasismu, antisemitismu, fašismu atd. Rovněž však prosazují boj proti kapitalismu a státu a prosazují anarchistickou ideologii. Tyto cíle a myšlenky jsou však v mnoha případech záminkou pro pouliční výtržnosti při demonstracích a pro napadání dalších osob*“.¹⁵

G. Hnutí PUNKS – hnutí PUNKS je hnutí mládeže, které vznikalo v letech 70. jako jakási reakce na neúspěch hnutí HIPPIES. Je spojováno s novým rockovým směrem, který v té době vznikl, vyznačující se jednoduchou technikou a údernými texty, vyjadřujícími skepsi vůči současnému světu, pesimismu, ironii a snažící se provokovat společnost Jeho přívrženci se oblékají nápadným a výstředním způsobem, který často šokuje veřejnost, s četnými doplňky oděvu, jako např. ozdoby z řetízků, cvočků a kovových předmětů. Nezbytným doplňkem je typický účes tzv. „*kohout*“. Příznivci tohoto hnutí mají kritický až anarchistický přístup ke společnosti, vyjádřený heslem NO FUTURE

¹⁴ Danics, Š.: Extremismus, Praha, Triton Praha, 2003, strana 32

¹⁵ Ministerstvo vnitra ČR Zpráva o činnosti Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu za rok 2007, [online], Dostupný z WWW <<http://www.policie.cz/clanek/zprava-o-cinnosti-uooz-za-rok-2007.aspx>>

(žádná budoucnost). Většina příslušníků hnutí punks užívá drogy a je volně napojena na anarchisty. Příznivci tohoto hnutí poslouchají zejména hudební skupiny žánru rock, heavy metal. V poslední době je hnutí Punks v České republice málo agilní a hlásí se k němu jen malý počet jedinců.

- H. EKOLOGIČTÍ AKTIVISTÉ – v tomto případě jde o extrémisty, kteří doplňují autonomní scénu. Jedná se o silně militantní a agresivní aktivisty, kteří se považují za tzv. „ochránce“ zvířat a životního prostředí a ve svých projevech mají často sklony k terorismu (např. incidenty na pardubickém dostihovém závodišti apod.). Ve svých projevech se připojují k tzv. Antiglobalizačnímu hnutí a vystupují také proti jaderné energetice. Po řadě zkušeností z různých akcí, kde došlo ke střetům mezi levicovými a pravicovými extrémisty nebo s policií, lze jednoznačně říci, že ekologičtí aktivisté patří k nejagresivnějším a v mnoha případech vystupují a působí jako jakési „útočné hroty“ při protestních akcích levicových extrémistů.
- I. SQUATT – kromě politicky orientovaných skupin různého ideového zabarvení patří k autonomnímu hnutí i aktivity stoupenců alternativního života tzv. squattech. Slovo Squatt znamená nelegální, tj. bez svolení majitele obsazený objekt komunitou nejčastěji mladých lidí. *„Jde o způsob společenského protestu, který se rozšířil na přelomu 70. a 80. let v různých městech západní Evropy. Baštou tohoto směru se stal zejména Berlín“.*¹⁶ Squatterry tvoří pouze nezaměstnaní, bezdomovci, imigranti, většina z nich jsou mladí intelektuálové, pro které je tento způsob života jak se odpoutat od rodičů, kdy mohou v praxi realizovat své představy o způsobu života. Některé squatty se však staly útočištěm narkomanů a osob mající problémy se zákonem. Většinu squattů můžeme považovat za bezproblémové do té doby, než začne např. násilné vystěhovávání obsazených objektů. V České republice vznikly squatty především v Praze.

¹⁶ Chmelfík, J.: Symbolika extremistických hnutí Praha, Armex Praha, 2000, strana 18

5.3 Nebolševické a všeslovanské organizace

Smyslem jejich existence většinou bývá rekonstrukce komunistického zřízení v čele s komunistickou stranou stalinského typu. Současnou společensko-politickou situaci vysvětlují jako permanentní krizi západní společnosti; jedinou pokrokovou alternativu z jejich pohledu představuje socialismus v leninsko-stalinistickém pojetí. Tato nebolševická extremistická scéna je ve srovnání s pravicovým extremismem daleko pevněji a reálněji zakotvena v konkrétních společensko-politických podmínkách. Zpravidla bývá více sofistikováná, má bohaté zkušenosti s konspirativní činností a působení v ilegalitě, významná je i zkušenost z celosvětového „*dělnického*“ hnutí.

- A. KOMUNISTICKÁ STRANA ČESKOSLOVENSKA (KSČ, dříve STRANA ČESKOSLOVENSKÝCH KOMUNISTŮ – SČK) - „*byla založena dne 22. 4. 1995 na tzv. Sjezdu obnovy*“¹⁷ a poté zaregistrována u Ministerstva vnitra. Jde o politický subjekt ideologicky vycházející z marxismu-leninismu. Ještě jako SČK oficiálně deklarovala v roce 1999 svou kontinuitu s Komunistickou stranou Československa (KSČ), která vládla v Československu v letech 1948 – 1989. V roce 2000 svůj postoj plně potvrdila změnou názvu na Komunistickou stranu Československa, kterou Ministerstvo vnitra zaregistrovalo, dne 16. 2. 2000. KSČ představuje politickou formaci ideologicky zcela nekompromisně založenou na marxismu – leninismu, která deklaruje za svůj cíl nastolení „*diktatury proletariátu*“ v České republice. Činnost KSČ také nadále směřuje k zavedení totalitního systému potlačujícího lidská a občanská práva a svobody, neslučitelného s pluralitní demokracií a s koncepcí právního státu (tj. nadřazení práva nad státem). Historické události spojené s pádem komunismu v bývalém sovětském bloku, chápe jako spiknutí západních výzvědných centrál a jako zradu bývalých sovětských státních a stranických vůdců a polistopadový vývoj je touto stranou označován jako kontrarevoluce, kolaborace a velezrada. Členská základna disponuje asi s 3000 členy. KSČ velmi militantně vystupuje proti členství České republiky v NATO, velmi negativně zaujala i stanovisko co se týče vojenských akcí Spojených států amerických a NATO v Afganistánu,

¹⁷ Komunistická strana Československa, [online], Dostupný z WWW < http://www.ksc.cz/Studijni_podklady/data.htm>

kteřé souvisely s bojem proti světovému terorismu. Pro propagaci svých idejí vydává časopis Dialog.

- B. KOMUNISTICKÁ MLÁDEŽ ČESKOSLOVENSKA (KMČ) - jde o neregistrovanou organizaci, která vznikla v dubnu 1999. Formálně není ani organizační součástí KSČ, ačkoli působí jako její mládežnická organizace. Vydává časopis Pochodeň, ve kterém vyzývá k celosvětové bolševické revoluci. *„Členové organizace se označují za bojovou skupinu mladých lidí, která je proti NATO, EU a proti kapitalismu. Nehodlají spolupracovat s „buržoazními“ parlamentními stranami včetně KSČM“*¹⁸.
- C. KOMUNISTICKÉ Hnutí ČESKOSLOVENSKA (KHČ) – neregistrované hnutí, které se prezentuje jako složka revolučního hnutí, které sjednocuje aktivní, bojovné a marxisticky smýšlející lidi z různých stran a hnutí. KHČ usiluje o revoluční boj proti kapitalismu a jeho státu.
- D. REVOLUČNÍ SKUPINA MLÁDEŽE (REVO) – *„tato organizace navazuje na revoluční tradice Marxe, Engelse, Lenina, Trockého a bojuje za vybudování revoluční dělnické strany. Tato organizace pořádá demonstrace proti kapitalismu, NATO, EU a MMF. Spolupracuje s obdobnými skupinami v zahraničí a účastní se jejich aktivit. Demonstrace této skupiny jsou většinou poklidné s nepočetnou účastí. Na svých akcích spolupracuje s další obdobnou organizací, kterou je Komunistický svaz mládeže, který byl již ze strany Ministerstva vnitra České Republiky oficiálně rozpuštěn“*.¹⁹
- E. SJEDNOCENÁ FRONTA (SF) - neregistrovaná organizace, která vznikla na přelomu let 1999 až 2000 s úmyslem působit jako organizace integrující různé extremistické nebo radikální proudy.
- F. „VŠESLOVANSTVÍ“ – levicově extremistické hnutí, které šíří podporu tzv. „slovanské vzájemnosti“. Podle jejich názoru jsou po rozpadu socialistické soustavy ve střední Evropě státy s převahou slovanského prvku ohroženy

¹⁸ Danics, Š.: Extremismus, Praha, Triton Praha, 2003, strana 30

¹⁹ Ministerstvo vnitra ČR Zpráva o činnosti Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu za rok 2007, [online], Dostupný z WWW <<http://www.policie.cz/clanek/zprava-o-cinnosti-uooz-za-rok-2007.aspx>>

agresivní „germanizací“ maskovanou integračním procesem do NATO a EU, kdy jedinou možností pro slovanské národy, jak si zachovat svou svébytnost, je přispět k velmocenskému postavení Ruska a začlenit se do jeho mocenské sféry. Odmítají pluralitní demokracii a jsou silně protiněmecky a antisemitsky orientováni. Hlavním představitelem hnutí je Mezinárodní slovanský výbor, který sídlí v Moskvě. Hlavním úkolem je koordinovat činnost národních slovanských výborů v jednotlivých zemích.

G. SLOVANSKÝ VÝBOR ČR (SV ČR) - jde o organizaci, která je registrovaná u Ministerstva vnitra od roku 1998, kdy tato organizace u nás působí jako součást Mezinárodního slovanského výboru se sídlem v Moskvě. Tato organizace vydává měsíčník *Slovanská vzájemnost*. „*Slovanský výbor organizuje různá setkání, kde propaguje znovuvytvoření společného státu Čechů a Slováků a odsuzuje naše členství v NATO, a vstup do EU. Zároveň tato organizace odsuzuje aktivity USA v Afganistánu a Iráku. Ústřední myšlenkou je všestranná podpora „slovanské vzájemnosti“ především v rámci střední Evropy*“.²⁰

²⁰Danics, Š.: *Extremismus*, Praha, Triton Praha, 2003, strana 30

6. Řešení problematiky extremismu a jeho opatření

Problematika extremismu není specifickým jevem pouze v České republice. S tímto fenoménem se potýkají i vyspělé demokratické státy. Jedná se o společensky vysoce negativní jev, který může mít nedozírné a těžko napravitelné důsledky. Kriminalita s extremistickým podtextem je trvale zařazena mezi bezpečnostní rizika.

*„V poslední době je v České republice patrný nárůst počtu jevů zahrnovaných pod pojmem extremismus. Extremistická scéna je trvale v pohybu, kdy u mnoha extremistických skupin dochází ke zvýšení počtu členů, popřípadě ke sloučení s jednotlivci, kteří před tím působili samostatně. Výjimečně dochází k zániku některých skupin. Naopak u některých skupin dochází ke snížení počtu příznivců“.*²¹

Základním předpokladem pro úspěšný boj s fenoménem extremismu zůstává všestranná prevence za účasti resortů, ale i nevládních organizací, jejímž cílem musí být změna celkového klimatu v české společnosti. O to se snaží také státní organizace, které prezentují informace o extremismu a jeho projevech a explicitně také o subjektech registrovaných u Ministerstva vnitra majících sklon k extremismu.

V rámci Policie České republiky byl vydán Závazný pokyn policejního prezidenta č. 16/1995, který vytvořil podmínky pro základní orientaci policistů v extremistických projevech. Je zde dána pozornost všem extremistickým skutkům, ať se již jedná o prvky rasismu, antisemitismu apod., a to ve společenské nebezpečnosti přestupku, trestného činu, ale i operativního signálu. Dále byl v rámci Policie České republiky vydán Závazný pokyn policejního prezidenta č. 94/2010 ze dne 24. června 2010, který zajišťuje postup a plnění úkolů na úseku extremismu, sekt a diváckého násilí. V tomto závazném pokynu jsou přesně vymezeny pokyny a úkoly příslušníků Služby kriminální policie a vyšetřování tzv. specialistů, kteří se specializují na problematiku extremismu. Tyto specialisté *„vyhledávají, šetří, vyšetřují, provádějí operativně pátrací činnost a provádějí analýzu trestných činů na úseku extremismu. Tato operativní činnosti je prováděna za účelem volby vhodných opatření k zamezování, odhalování a dokumentování trestné činnosti na úseku extremismu a dále k zajišťování jejich pachatelů“.*²²

Dále byla zavedena jednotná evidence trestných činů a přestupků s extremistickým podtextem na všech stupních řízení Policie České republiky včetně

²¹ Kriminologické a právní aspekty extremismu [online]. 1999. Dostupný z WWW <www.ok.cz/iksp/docs/233.pdf>, strana 16

²² Interní materiály Policie České republiky

Úřadu vyšetřování pro Českou republiku, kdy bylo rozhodnuto vytvořit pro potřeby kriminalistů – specialistů, v rámci informačního systému „OČISTA“ podsystém „Extremismus“, který respektuje podmínky práce na úseku extremismu.

Cílem je podchytit veškeré trestní jednání na úseku extremismu včetně přestupků. Tato práce může významně přispět ke zkvalitnění práce specialistů kriminální policie při zjišťování a postihování trestné činnosti s extremistickým podtextem.

Spolupráce Policie České republiky a Bezpečnostní informační služby na úseku extremismu byla zajištěna uzavřením rámcové dohody mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Bezpečnostní informační službou.

Tato dohoda byla uzavřena v roce 1995. Na základě této dohody spolupracuje Bezpečnostní informační služba s Policií České republiky vedle oblasti zpravodajské i v oblasti informačních technologií, zdravotnického zabezpečení, vzdělávání, ochrany objektů, krizového řízení a služební přípravy. Hlavním obsahem spolupráce je vzájemná výměna informací. Pokud to situace vyžaduje, probíhá spolupráce i při akcích, které mají zabránit spáchání trestné činnosti. *„Dalším způsobem spolupráce je pak vyřizování konkrétních žádostí o poskytnutí informací k zájmovým subjektům Policie České republiky nebo Bezpečnostní informační služby.“*²³

V rámci této dohody byla zajištěna oboustranná výměna informací na úrovni běžného operativního styku. Tato spolupráce se projevila zejména ve vyšší kvalitě zásahů proti hromadným akcím s extremistickým podtextem.

Řešení problematiky extremismu v České republice z hlediska vlády, bylo zejména kladení důrazu na všestrannou výchovu k lidským právům a multikulturní výchovu, svou pozornost zaměřuje zejména na celoživotní vzdělávací procesy všech státních úředníků, zejména pak policistů, státních zástupců a soudců. Extremismus pokládala vláda, tak jako v letech minulých, tak i v roce 2011 mezi bezpečnostní rizika, které jsou její základní prioritou.

Kladla důraz na odstranění rasové diskriminace, minimalizaci rasistických útoků, postih těch politických stran a občanských sdružení, které by jakýmkoli způsobem podporovaly rasismus a s ním spjaté extremistické ideologie. Vláda ČR dala jasně najevo svou připravenost usilovat o co největší redukci zjevných i latentních forem extremismu za použití jak preventivních, tak represivních opatření.

²³ Bezpečnostní informační služby výroční zpráva za rok 2006. [online]. Dostupný z WWW <www.bis.cz/n/2007-11-21-vyrocní-zprava-2006.html>

6.1 Legislativní opatření Ministerstva Vnitra a aktivity Ministerstva Vnitra

Věcný záměr novelizace zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů byl dne 17. července 1997 projednán legislativní radou Ministerstva vnitra České republiky. Tento zákon upravuje právo občanů se svobodně sdružovat, zakládat spolky, společnosti, svazy, hnutí, kluby, odborové organizace a jiná občanská sdružení. Zákon se nevztahuje na sdružování občanů k výdělečné činnosti, v politických stranách, hnutích, v komorách a v církvích. Sdružení jsou podle tohoto zákona právnické osoby. Zákon upravuje registraci, vznik a zánik sdružení.

Dnem 1. července 2002 nabyl účinnosti zákon č. 134/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Následně nabyl účinnosti dne 1. ledna 2010 trestní zákoník č. 40/2009 Sb., který zrušil jak zákon č. 140/1961 Sb., tak i zákon č. 134/2002 Sb.

V trestním zákoníku č. 40/2009 Sb., jsou obsaženy skutkové podstaty trestného činu „*násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 2 trestního zákoníku*“²⁴, skutkovou podstatou tohoto trestného činu je „*ochrana základních práv a svobod bez ohledu na politické přesvědčení, národnost, rasu a vyznání*“²⁵, trestného činu „*hanobení národa, rasy a přesvědčení podle § 355 odst. 1 trestního zákoníku*“²⁶, skutkovou podstatou tohoto trestného činu je taktéž ochrana základních práv a svobod bez ohledu na politické přesvědčení, národnost, rasu a vyznání. Dále je v trestním zákoníku č. 40/2009 Sb., uveden trestný čin „*podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1 trestního zákoníku*“²⁷ tak, aby poskytovaly trestněprávní ochranu též před závažnými útoky pro příslušnost k etnické skupině.

Došlo také ke zpřísnění trestných činů „*těžké ublížení na zdraví podle § 145 trestního zákoníku a trestného činu ublížení na zdraví § 146 trestního zákoníku*“²⁸, skutkovou podstatou těchto trestných činů je „*zájem na ochraně zdraví člověka*“²⁹

²⁴ Úplné znění: Trestní zákoník 2010, zákon č. 40/2009 Sb., Ostrava, Sagit, 2009, strana 87

²⁵ JUDr. František Novotný, CSc. a kolektiv: Trestní právo hmotné, Plzeň, Aleš Čeněk, s.r.o., 2004, strana 245

²⁶ Úplné znění: Trestní zákoník 2010, zákon č. 40/2009 Sb., Ostrava, Sagit, 2009, strana 88

²⁷ Úplné znění: Trestní zákoník 2010, zákon č. 40/2009 Sb., Ostrava, Sagit, 2009, strana 88

²⁸ Úplné znění: Trestní zákoník 2010, zákon č. 40/2009 Sb., Ostrava, Sagit, 2009, strana 40

²⁹ JUDr. František Novotný, CSc. a kolektiv: Trestní právo hmotné, Plzeň, Aleš Čeněk, s.r.o., 2004, strana 261 ISBN 80-86473-67-8

a trestného činu „vydírání podle § 175 trestního zákoníku“³⁰ pro příslušnost k etnické skupině. Dále byl zpřísněn trestný čin „podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odstavec 3 trestního zákoníku“³¹, podle kterého odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán také tehdy, účastní-li se aktivně činnosti skupin, organizací nebo sdružení, které hlásají diskriminaci, násilí nebo rasovou, etnickou nebo náboženskou nenávist. Nejvýznamnější je však stanovení přísnějšího postihu u trestného činu „vraždy podle § 140 odst. 3, písm. g) trestního zákoníku“³², kde je skutkovou podstatou „ochrana života člověka od svého narození (tj. od okamžiku oddělení dítěte od těla matky)“.³³ Za tento trestný čin vraždy spáchaný na „jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnosti“³⁴, lze uložit trest odnětí svobody na patnáct až dvacet let nebo výjimečný trest, tedy trest až do dvaceti pěti let anebo doživotí.

Ministerstvo vnitra v roce 2010, stejně jako v letech předchozích, věnovalo problematice extremismu všestrannou pozornost. Vláda vytýčila pravidla, která jsou zaměřena především na maximální využití všech zákonných nástrojů, kterými veřejná moc disponuje, k ofenzivnímu postupu proti projevům extremismu. Pozornost resortu se dále soustředila na domácí extremistickou scénu, mimo jiné, i v souvislosti s konáním červnových parlamentních voleb a listopadových voleb do zastupitelstev v obcích.

Před i po vstupu České republiky do Evropské unie byl kladen důraz na zvyšování kvality policejních složek a jejich schopnosti reagovat adekvátním způsobem na nové podněty, včetně policejní práce ve vztahu k etnickým a národnostním menšinám.

³⁰ Policejní prezidium: Trestní zákoník, Praha, Tiskárna Ministerstva vnitra České republiky, 2009, strana 67

³¹ Policejní prezidium: Trestní zákoník, Praha, Tiskárna Ministerstva vnitra České republiky, 2009, strana 144

³² Policejní prezidium: Trestní zákoník, Praha, Tiskárna Ministerstva vnitra České republiky, 2009, strana 51

³³ František Novotný, CSc. a kolektiv: Trestní právo hmotné, Plzeň, Aleš Čeněk, s.r.o., 2004, strana 263 ISBN 80-86473-67-8

³⁴ Policejní prezidium: Trestní zákoník, Praha, Tiskárna Ministerstva vnitra České republiky, 2009, strana 51

6.2 Organizační opatření a organizační zázemí

Policíí České republiky byly zřízeny stálé pořádkové služby, které se podílejí na zákrocích proti hromadnému narušování veřejného pořádku a při páchání trestné činnosti s rasovým, národnostním či jiným extremistickým podtextem.

*„Ke dni 1. 8. 1995 bylo zřízeno specializované pracoviště pro metodiku a koordinaci řízení Policie ČR na úseku extremismu. Vzniklá pracovní skupina „extremismus“ řeší veškerou problematiku extremistických projevů, rasově motivovaných útoků apod.“*³⁵ K vyšetřování této trestné činnosti extremistické povahy včetně rasově motivované trestné činnosti, jsou určeni vyšetřovatelé-specialisté, kteří se výlučně zabývají tímto druhem trestné činnosti. To však není možné s ohledem na početní stavy vyšetřovatelů. Ovšem vyšetřováním tohoto druhu trestné činnosti jsou pověřováni ti nejzkušenější vyšetřovatelé. Specialisté skupiny extremismu zajišťují především metodickou a kontrolní činnost.

Základním předpokladem pro úspěšný boj s extremismem je jednotnost výkonu služby na úseku extremismu, která předpokládá přesné vymezení vztahů mezi pracovišti služby kriminální policie na jednotlivých stupních řízení.

Skupina „extremismus“. Náplň činnosti této skupiny spočívá především o odborně řídicí, metodické, servisní a kontrolní činnosti. Jedním z hlavních úkolů specialistů skupiny je vytvářet předpoklady pro úspěšný výkon služby na nižších stupních řízení (metodické, legislativní, materiálně technické apod.). Přímý výkon tato skupina zabezpečuje ve zvlášť vymezených případech jako je poskytování pomoci při operativním zpracování závažných případů trestné činnosti, osobní účast při organizování bezpečnostních opatření a předpokládat hrubé narušení veřejného pořádku rasistickými a jinými projevy s extremistickým podtextem.

Je třeba výslovně konstatovat, že pachatelé kriminality s extremistickým podtextem rozhodně nejsou automaticky přívrženci extremistických organizací, naopak v převážné většině této kriminality vůbec nelze doložit souvislost, mezi spácháním trestného činu s uvedenou motivací a určitým poměrem k organizaci náležející do extremistického spektra.

³⁵ Ministerstvo vnitra ČR Extremismus [online]. 2002. Dostupný z WWW:<<http://www.mvcr.cz/clanek/vyrocní-zpravy-o-extremismu.aspx>>

7. Řešení problematiky extremismu v zahraničí a zabezpečení mezinárodní spolupráce

Podmínkou efektivního postupu boje proti extremismu je existence adekvátního zpravodajství o aktivitách jednotlivých skupin. Západoevropské zpravodajské služby soustředily svou pozornost více na levicově extremistické spektrum než na pravicově extremistické. Výjimkou byly země, kde byl, po skončení druhé světové války pravicový extremismus vnímán jako potenciální hrozba. Ukázalo se, že v některých členských státech Evropské unie se zpočátku zpravodajské služby systematicky neangažovaly při potírání organizovaného pravicově extremistického a rasistického násilí. V současné době se zpravodajské služby tímto problémem zabývají v mnohem širší míře. Obecně jejich činnost ztěžuje skutečnost, že skupiny, které jsou objektem jejich zájmu, bývají volně organizovány a bývá obtížné aplikovat zpravodajské techniky obvyklé při shromažďování a získávání relevantních informací.

Ve Velké Británii pravidelně zpravodajské služby analyzují data a zpracovávají zprávy, které skýtají podrobnosti o útočnicích a skupinách obětí, druzích incidentů i místech, kde k nim došlo. Význam těchto zpráv je důležitý pro policejní složky v tom, že přinášejí informace o stávajících trendech kriminality a jejich změnách. Pravidelně vyhodnocují efektivnost stávajících opatření, a také obsahují návrhy na posílení a změny opatření v návaznosti na aktuální situaci. Takovéto analytické údaje jsou zpracovávány jak na úrovni policejních oddělení, tak vyšších policejních úřadů. Britské ministerstvo vnitra pak každoročně předkládá Parlamentu zprávu o celkovém počtu zaevidovaných incidentů. Tato problematika je rovněž zahrnuta do národního přehledu trestné činnosti, který britské ministerstvo vnitra pravidelně vypracovává. Tento přehled je považován za nejdůležitější, neboť poskytuje téměř optimální a důvěryhodný obraz aktuálního výskytu extremismu a dalších znepokojujících trestných činů ve Velké Británii.

„Ve Francii Ministerstvo vnitra zveřejňuje každoročně statistiku rasistických a xenofobních incidentů ve zprávě CNCDH (Commission Nationale Consultative des Droits de l' Homme - Celostátní poradní výbor pro otázky lidských práv) „Boj proti rasismu a xenofobii. Vyloučení a lidská práva“ (La lutte contre le racisme et la xénophobie. Eclusion et droits de l' Homme). V téže zprávě Ministerstvo spravedlnosti

*zveřejňuje statistiku odsouzených osob, doplněnou rozbořem trestných činů a vynesených rozsudků“.*³⁶

*„Ve Spolkové republice Německo jsou údaje k dané problematice shromažďovány a analyzovány jak na federální úrovni, tak na úrovni jednotlivých zemských vlád. Analýzy se zabývají typologií jednotlivých případů a incidentů, profily útočníků a řadou dalších okolností. Oddělení tajné kriminální policie na federální i zemské úrovni zpracovávají od roku 1991 podrobné analýzy trendů a druhů extremisticky motivované kriminality. Analyzované údaje se vztahují k rasistickým, antisemitským a xenofobním trestným činům. Ve srovnání s ostatními evropskými zeměmi, jsou německá analýza a její výstupy nejpodrobnější a nejucelenější a slouží především pro vnitřní potřebu bezpečnostních složek státu. Každoroční zprávy jsou předkládány federálnímu a zemským parlamentům a jsou dostupné médiím a veřejnosti. Jak na federální, tak zemské úrovni (např. Sasko), byly v Německu zřízeny v rámci kriminální služby zvláštní oddíly, jejichž úkolem je monitorovat incidenty a vypracovávat strategii potírání tohoto problému“.*³⁷

Bezpečnostní zpráva každoročně prezentovaná Spolkovým úřadem na ochranu ústavy se velmi podrobně zabývá extremistickou scénou v Německu. Obsahuje značně vyváženou informační databázi, vztahující se jak k ultrapravicovému, tak ultralevicovému extremistickému spektru. Jsou zde uvedeny základní statistické údaje, počty spáchaných trestných a násilných činů, informace o organizacích, jejich členské základně a ideologickém zaměření, včetně informací o sdělovacích aj. prostředcích, které dané organizace využívají ke komunikaci a agitaci apod. Zvláštní pozornost zpráva věnuje i extremismu cizinců a jejich organizacím na území Německa. Jmenovitě jsou uváděny i oficiálně registrované organizace, včetně stran, jimž nebylo prokázáno páčání trestné činnosti, ale u nichž má stát podezření, že jejich činnost může být v rozporu s demokratickými principy. V tomto směru zpráva uvádí původ a cíle organizace či strany, hodnotí její vztah k parlamentní demokracii, k násilí, k cizincům atd. „S vyhodnocenou situací jsou, a to nejen dle konkrétních požadavků, seznamována vládní místa a parlament, ale rovněž, v rámci souhrnné výměny informací na úrovni

³⁶ Ministerstvo vnitra ČR Extremismus [online]. 2002. Dostupný z WWW < <http://www.mvcr.cz/clanek/vyrocní-zpravy-o-extremismu.aspx> >

³⁷ Ministerstvo vnitra ČR Extremismus [online]. 2002. Dostupný z WWW < <http://www.mvcr.cz/clanek/vyrocní-zpravy-o-extremismu.aspx> >

*policejní ochrany státu pro vlastní profesionální, též další německé bezpečnostní struktury.*³⁸

Systém fungující ve Spolkové republice Německo si bezesporu zaslouží pozornost. V důsledku přijetí Zákona k potírání mezinárodního terorismu ze dne 9. ledna 2002, kterým německá vládní administrativa reagovala na útoky v USA, byly orgány na ochranu ústavy zmocněny k získávání informací a poznatků o snahách – aktivitách, vymezených zákonem, které jsou namířeny proti zásadám porozumění mezi národy, obzvláště proti mírovému soužití národů.

Ostatní země obklopující Českou republiku, jako je např. Slovenská republika, Polská republika nebo Rakousko, má většinou stejný charakter extremismu jako v našem státě a taky jejich systém je podobný.

7.1 Zabezpečení mezinárodní spolupráce v boji proti extremismu

Problematika extremismu a rasismu byla zohledňována v návrzích nových smluv o policejní spolupráci. Smluvní úprava spolupráce v boji proti extremismu se sousedními státy byla následující:

7.1.1 Spolková republika Německo

V současné době platná úprava obsažená v mezivládní dohodě o spolupráci v boji proti organizované kriminalitě z roku 1991 byla doplněna o úpravu nových forem spolupráce, kterou obsahuje smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o spolupráci policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic ze dne 19. září 2000 a dále Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo, o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959, která byla doplněna dne 2. února 2000. Tyto smlouvy poskytují dostatečný právní rámec i pro spolupráci v oblasti extremismu, ačkoliv není tato oblast v žádné ze smluv výslovně uvedena.

³⁸Ministerstvo vnitra ČR, Extremismus [online]. 2000. Dostupný y WWW <<http://www.mvcr.cz/clanek/vyrocnizpravy-o-extremismu.aspx> >

7.1.2 Rakousko

Dosud platná smlouva s Rakouskem z roku 1988 upravuje obecně spolupráci v oblasti odhalování soudně trestných činů, neobsahuje však moderní formy spolupráce za využití operativních prostředků a je nevyhovující z hlediska úpravy předávání osobních údajů. Počátkem letošního roku byl vypracován jako protinávrh rakouského textu nový návrh Smlouvy mezi ČR a Rakouskem o policejní spolupráci v oblasti boje proti trestné činnosti. Návrh poskytuje dostatečný právní základ pro spolupráci i v oblasti boje proti kriminalitě s extremistickým podtextem.

7.1.3 Slovensko

V roce 2005 dne 24. února byla mezi Českou republikou a Slovenskou republikou uzavřena Smlouva o spolupráci v boji proti trestné činnosti, při ochraně veřejného pořádku a při ochraně státních hranic. Tato smlouva nahradila již nevyhovující starší smluvní úpravu z roku 1992. Tato smlouva výslovně zmiňuje mezi oblastmi spolupráce boj proti extremismu, rasové nesnášenlivosti a xenofobii.

7.1.4 Polsko

V roce 2009 dne 30. března byla mezi Českou republikou a Polskem uzavřena Smlouva o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku v obdobném rozsahu jako jsou návrhy smluv s Rakouskem a Slovenskem. Smlouva nahradila již nevyhovující rezortní dohodu z roku 1991, v níž deklaratorní výčet oblastí spolupráce mezi ministerstvy vnitra problematiku extremismu nezahrnuje. Dohoda neupravovala moderní formy spolupráce za použití operativních prostředků a je rovněž nevyhovující z hlediska úpravy předávání osobních údajů.

8. Zabezpečení problematiky extremismu v rámci Policie ČR příprava policistů na práci v extremismu

Základním předpokladem pro úspěšný boj s extremismem je zejména zvyšování počtů policistů na úseku boje s tímto fenoménem (organizační zázemí) a dále pak jednoznačně jejich vzdělávání, které je celoživotní.

Již v roce 1995 bylo vládou rozhodnuto zvýšit početní stavy policistů pro problematiku extremismu a kriminality mládeže o 87 policistů. Z tohoto rozhodnutí vyplynulo, že v každém okresním ředitelství Policie České republiky bude vyčleněn nejméně jeden policista, který se bude touto problematikou zabývat. Zřízením specializovaného pracoviště v rámci Policejního prezidia v roce 1995 a zavedením specializace na úrovni krajů a okresů v roce 1996 byly položeny základy pro boj Policie České republiky s extremismem.

Přijetím interních aktů řízení na úrovni Ministerstva vnitra a Policejního prezidia byla všestranně a systémově zabezpečena práce na problematice extremismu a opatření k eliminaci extremistické trestné činnosti. Dnem 1. ledna 2002 vstoupily v platnost další koncepční změny v Policii České republiky, když došlo k integraci složek kriminální policie a úřadů vyšetřování, sloučení dříve tradičně oddělené předprocesní části přípravného trestního řízení a procesní části. V důsledku těchto změn vznikl ke dni 1. ledna 2002 Úřad služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia České Republiky a specializovaná skupina extremismu byla přejmenovaná na skupinu odhalování extremistické kriminality. Tento odbor má dvě oddělení, a to oddělení terorismu a oddělení extremismu, které má především zabezpečovat boj proti organizované celorepublikové extremistické kriminalitě mající mezinárodní přesahy.

*„V roce 2009 bylo Policejním prezidiem na základě závazného pokynu Ministerstva vnitra vyhlášeno mimořádné opatření „Extremismus“, kdy toto mimořádné opatření vycházelo z Koncepce policie v boji proti extremismu, kterou vypracoval úřad služby kriminální policie a vyšetřování policejního prezidia České republiky“.*³⁹ V souladu s touto koncepcí byla vytvořena na každém Krajském ředitelství Policie České republiky pracovní skupina pro boj s extremismem. V této skupině pracuje 7 policistů, kdy hlavním úkolem je získávání informací s extremistického prostředí a jejich prověřování. Tato činnost zahrnuje údaje o stavu extrémní levice a pravice a o náboženském extremismu. Informace o sídlech

³⁹ Interní materiály Policie České republiky

extremistických hnutí, náboženských sekt. Dále informace o způsobu financování extremistických hnutí (např. distribuční výdělečná činnost formou výroby a prodeje propagačních materiálů včetně DVD, CD, ale i oděvních svršků, samolepek, letáků apod.).

8.1 Vzdělávání policistů a vyšetřovatelů

Jelikož vzdělávání policistů a vyšetřovatelů k problematice extremismu není otázkou týdne, ale otázkou roků, ne-li několika let, pak z toho vyplývá, že je nutné se tímto problémem zabývat už na specializovaných policejních středních školách, kdy studenti, začínající policisté, získávají první poznatky, týkající se práce policistů.

Tyto střední policejní školy věnují problematice extremismu zvýšenou pozornost, a to zejména v koncipování jejich výuky, když do jednotlivých hodin jsou zařazovány speciální přednášky, které se dané problematiky týkají, dále je to pořádání různých besed s odborníky.

Mezi další subjekty, které se podílejí na vzdělávání policistů a vyšetřovatelů patří Policejní akademie České republiky, která na danou problematiku kladla patřičný důraz i v rámci výuky, studijních programů a zadávání témat diplomových prací a ve vzdělávacích aktivitách pokračovala i v roce 2002 formou odborných seminářů, které nesly názvy jako např. „*Policie a lidská práva, Extremismus*, nebo *Extremismus, terorismus a mládež*“, určený přímo policejním specialistům, podílejícím se na boji s extremismem.

Prioritou zůstávalo a zůstává průběžné vzdělávání policistů zabývajících se problematikou extremismu.

Jednou z možností pro vzdělávání policistů jsou různé příručky, učební texty a odborné monografie, které svým obsahem vytyčují základní rysy extremismu, jeho specifikaci a vše související s tímto pojmem.

Například uvádím základní metodickou pomůcku, kterou je příručka „Extremismus“, která byla vydána pro služební potřebu v roce 1997. Tato příručka předkládá policejní praxi stručný, ale ucelený pohled na extremismus od jeho

*základních rysů a projevů až ke zvláštnostem dokazování a právní kvalifikace projevů extremismu“.*⁴⁰

Další z možností vzdělávání policistů je jejich školení. Školení probíhá formou odborných přednášek a seminářů, které v sobě zahrnují problematiku extremismu, jeho jednotlivé formy, řešení sporných výkladových a aplikačních problémů vztahujících se k extremisticky motivovaným trestným činům. Tyto přednášky a odborné semináře zajišťují především útvary Policie ČR, a to na celorepublikové či krajské úrovni. V rámci odborných seminářů jsou účastníci seznamováni zejména s novými trendy páchání trestné činnosti s extremistickým podtextem, dále si předávají zkušenosti z vyšetřování a objasňování rasově motivované trestné činnosti.

8.2 Hlavní úkoly, které Policie ČR pokládá na úseku extremismu za priority

- 1) Na policejních školách všech stupňů seznamovat frekventanty s fenoménem extremismu a trestnou činností s ním související.
- 2) Průběžně zvyšovat stále ještě nedostatečné obecné povědomí řadových policistů o znacích extremistického chování a jednání, včetně jejich připravenosti jej rozpoznat a správně i objektivně posoudit rasistický, antisemitský, sektářský či jiný motiv deliktu.
- 3) Jelikož zjištěné případy s extremistickým podtextem nemusí mít vždy charakter trestného činu, je velmi důležitá reakce policistů na některý z negativních jevů již v jeho samém zárodku. Z toho vyplývá, že je velmi důležité stanovit proporce mezi preventivní a represivní složkou práce specialistů.
- 4) Zefektivnění součinnosti mezi útvary a službami Policie ČR.

⁴⁰ Chmelík, J.: Extremismus. Praha, Ministerstvo vnitra ČR, Praha, 1997

- 5) Iniciovat odbornou diskusi legislativců za účelem eventuální změny zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, která by umožnila zásah policejních sil proti hromadným vystoupením extremistů.
- 6) Vytvářet prognózy kriminality související s aktivitami extremistů.
- 7) Sledovat aktivity extremistů nevykazující znaky dokonalého trestného činu.
- 8) Sledovat a vyhodnocovat konkrétní případy.
- 9) Dokonale využívat právní řád.
- 10) Zabývat se jak monitorováním článků s extremistickým obsahem, které jsou šířeny prostřednictvím neregistrovaných i registrovaných tiskovin, tak monitorováním informací šířených sítí Internet.
- 11) Zajistit případnou důkladnou ochranu svědka, znalce pro policejní potřeby, který bude jednoznačně schopen stanovit ve svých posudcích, co rasistické a extremistické je a co nikoliv.

9. Základní pojmy užívané v problematice extremismu

Jelikož je pod pojmem extremismus zahrnována i další řada názvosloví, pokusím se tyto častěji užívané terminologie, které jsou řazeny abecedně, vysvětlit.

Anarchismus - jedná se o ideologii, která je založená na odmítání jakéhokoli řádu, pořádku, autority a disciplíny, „*zdůrazňující se naprostou svobodou jednotlivce a úplné uplatňování jeho vůle*“.⁴¹

Antisemitismus - ideologie založená na nenávisti a odporu vůči semitským národům, zejména pak proti Židům. Zahrnuje v sobě odpor a předsudky vůči židovskému náboženství, rasové a národnostní předsudky, apod. Tato ideologie byla příčinou protizidovských pogromů a holocaustu v období druhé světové války. V dějinném kontextu lze prvky antisemitismu vystopovat již v době, kdy se křesťanství, které bylo ve svém prvopočátku jedním ze směrů judaismu z tohoto náboženství vyčlenit a kdy křesťané začali klást Židům za vinu smrt Ježíše Krista. V současnosti je pravicovými extremisty Židům připisována ekonomická a politická moc, kterou cílevědomě využívá za účelem zotročení "*árijské*" rasy. Přestože zejména pravicoví a nacionalističtí extremisté neustále poukazují na domnělé židovské nebezpečí, většina z nich pravděpodobně ještě příslušníka židovské komunity na vlastní oči nikdy neviděla a tyto názory pouze slepě přebírají od svých "*vzdělanějších*" kolegů, kteří tuto zkušenost již učinili, nebo "*papouškují*" zavedené extremistické termíny, aniž by si na věc byli schopni utvořit vlastní, racionální názor.

Extremistická skupina - jde o strukturovanou skupinu osob s obecně stejnou ideologií a zaměřením na tzv. politický extremismus.

Fašismus - otevřené militantní a nacionalistické hnutí, ideově i v praxi nahrazující parlamentní demokracii totalitní diktaturou a zaměřené proti všem demokratickým ústavním institucím a svobodám. Má mnoho odrůd, z nichž nejznámější je nacismus jako německá varianta (1920-1945).

⁴¹ Chmelík, J.: Symbolika extremistických hnutí, Praha, Armex Praha, 2000, strana 18

Hnutí - neoficiální, více či méně pevné sdružení občanů stejných nebo podobných extrémních názorů na společenské vztahy, postavení národa, člověka, náboženství ve společnosti, usilující o prosazení svých názorů a cílů, a to i za využití různých protiprávních prostředků.

Kriminalita s extremistickým podtextem - rozumí se protiprávní jednání páchané v souvislosti s extremismem, působením sekt nebo diváckým násilím, které naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku nebo trestného činu.

Nacionalismus - politický směr, podle kterého vlastní národ je základní společenskou jednotkou, nadřazenou nad ostatní. Politický směr typický pro nacismus (nacionální socialismus), který byl základní ideologií Adolfa Hitlera.

Náboženský fundamentalismus - rozumí se jím myšlenkový směr, který s „doslovnou“ a historickou interpretací náboženských textů vnáší do přítomné doby před demokratické a před humanistické prvky.

Rasa - velká skupina lidí lišící se od jiné různými typickými znaky, které se týkají vzhledu, barvy pokožky, tvaru nosu, rtů, temperamentu, kultury apod.

Rasismus – „jedná se o ideologii, která je založena na souboru koncepcí, jež vycházejí z xenofobie a tvoří tomuto souboru nadstavbu“.⁴² Je založena na předpokladu fyzických a duševních nerovností lidských ras. Jedná se o nevědeckou teorii předpokládající, že biologický a etnický původ určuje kulturní, psychickou povahu populací, které se vzájemně dělí na "vyšší" a "nižší". Převzato ideologiemi, které zdůrazňují nadřazenost bílé rasy nad ostatními "méněcennými rasami".

Rasismus naruby - jde o termín uplatňovaný v souvislosti s násilím menšin vůči majoritní skupině obyvatelstva, nebo také s násilím minorit vůči majoritám, které je také vykládáno ve společnosti jako projev rasové nesnášenlivosti.

⁴² Šišková T.: Výchova k toleranci a proti rasismu, Praha, Portál, 1998, strana 13

Terorismus – „slovo *terror* je odvozeno z latinského slova *terrere*, což v překladu do češtiny odpovídá významu *strašný* nebo *hrozný*“.⁴³ Terorismus, se vyznačuje tím, že za použití násilí nebo výhrůžky k politickému účelu, vytvoří stav bázně, který pak slouží k vydírání, nátlaku, zastrašování, nebo je příčinou změny v chování jednotlivců a skupin.

Xenofobie - nedůvěra ke všemu cizímu, novému, charakteristické projevy odporu, nepřátelství. Nejčastějším projevem je odpor vůči občanům jiné barvy pleti, jiné národnosti, jazyka, náboženství, kultury, projevující se nepřátelstvím proti cizincům, imigrantům, uprchlíkům apod. Jde o obecný termín užívaný pro charakterizování různých projevů extremismu. Je základním kamenem pro další projevy intolerance.

⁴³ Brzobohatý M.: Terorismus I, Praha, Police History, 1999, strana 11

10. Závěr

Bakalářská práce na téma „*Levicový extremismus jeho charakteristika a projevy v České republice*“ se zabývá vznikem a rozdělením extremismu, historickým vývojem, řešením problematiky v rezortu Policie České republiky, zahraniční spoluprací a opatření k jeho eliminaci.

Je zřejmé, že v současné době má vývoj v oblasti jak levicového, tak i pravicového extremismu stále vzrůstající tendenci. Nelze jednoznačně určit, který z těchto směrů je pro společnost nebezpečnější. Za hlavní příčinu nárůstu extremismu lze považovat dlouhodobě nestabilní politickou a ekonomickou situaci v České republice.

Mezníkem historického vývoje extremismu byl rok 1989. Do tohoto roku nebyla tehdejší československá společnost konfrontována s prvky cizích kultur a nedocházelo k vzájemnému působení národních, etnických a kulturních prvků. Převládal pouze problém s romskou komunitou. S rozšiřujícím se rasismem a xenofobií na mezinárodní úrovni se extremismus (např. hnutí skinhead) začal agresivně a viditelně projevovat.

Důležitá je spolupráce mezi Policií České republiky a Bezpečnostní informační službou na úseku extremismu, uzavřením rámcové dohody o vzájemné výměně informací. Dále je nezbytné mít patřičné zákony a trestní řád, který by proti jednotlivým projevům extremismu dokázal zasáhnout. Příslušníci Policie České republiky by také měli být vyškoleni na úseku trestné činnosti v oblasti extremismu.

Některé členské státy Evropské unie nepovažovaly potírání extremistického a rasistického násilí za prvořadé. Později se začaly zpravodajské služby tímto problémem zabývat v mnohem širší míře, jelikož zjišťování informací je velice obtížné. Z tohoto důvodu má Česká republika uzavřené mezivládní dohody o spolupráci v oblasti boje proti trestné činnosti se sousedními státy a to Německem, Rakouskem, Slovenskem, Polskem.

K potlačení extremismu byly zřízeny v rámci Policie České republiky stále pořádkové služby, které se podílejí na obnovení veřejného pořádku při páchání trestné činnosti extremistickým podtextem. Dále jsou na Službě kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky zařazeni tzv. specialisté na problematiku extremismu. Tito specialisté vyhledávají, vyšetřují, provádějí operativně pátrací činnost a provádějí analýzu trestných činů na úseku extremismu. Tato operativní činnosti je

prováděna za účelem volby vhodných opatření k zamezování, odhalování a dokumentování trestné činnosti.

Politolog a soudní znalec v oboru kriminalistika doc. PhDr. JUDr. Miroslav Mareš, Ph.D vidí extremismu takto „*Jeho celkový vliv ve společnosti nelze přeceňovat. Podobně jako v řadě dalších zemí představuje latentní hrozbu pro demokratický systém (přičemž udržení demokracie je jedním z národních zájmů), současně je však i jistým indikátorem nespokojenosti části lidí (mimo jiné i mládeže) s některými společenskými fenomény. Nalezení a realizování efektivních postupů vůči negativním jevům, které jsou s extremismem a radikalismem spojeny, vyžaduje jeho důkladné poznání*“.⁴⁴

⁴⁴ MAREŠ, M.: Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister & Principal 2003, str. 597, odst. 3.

11.Literární zdroje

1. BRZYBOHATÝ M.: Terorismus I, Praha, Police History, 1999, ISBN 80-902670-1-7
2. DANICS, Š.:Extremismus. Praha:Triton 2004, ISBN 80-7254-454-3
3. DUFKOVÁ I. - ZLÁMAL J.: Průvodce rasistickou a extremistickou symbolikou. Praha: Střední policejní škola MV v Praze 2003
4. CHMELÍK, J.: Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty. Praha, Linde Praha, 2001, ISBN 80-7201-265-7
5. CHMELÍK, J.: Symbolika extremistických hnutí. Praha, Armex Praha, 2000, ISBN 80-86244-14-8
6. JUDr. FRANTIŠEK NOVOTNÝ CSc. A KOLEKTIV: Trestní právo hmotné, Plzeň, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2004, strana 261 ISBN 80-86473-67-8
7. MAREŠ, M.: Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister & Principal, 2003, ISBN 80-86598-45-4
8. POLICEJNÍ PREZIDIUM: Trestní zákoník, Tiskárna Ministerstva vnitra České republiky, Praha 2009, strana 67
9. ŠIŠKOVÁ T.:Výchova k toleranci a proti rasismu, Praha, Portál, 1998, ISBN 80-7178-285-8
10. ÚPLNÉ ZNĚNÍ: Trestní zákoník 2010, zákon č.40/2009 Sb., Ostrava, Sagit, 2010, ISBN 978-80-7208-736-5

11.1 Elektronické zdroje

1. Bezpečností informační služba. Výroční zpráva [online]. 2006, Dostupný z WWW <www.bis.cz/n/2007-11-21-vyrocní-zprava-2006.html>
2. Kriminologické a právní aspekty extremismu dostupný na WWW <www.ok.cz/iksp/docs/233.pdf>, strana 16
3. Komunistická strana Československa, [online], Dostupný z WWW <http://www.ksc.cz/Studijní_podklady/data.htm>
4. Ministerstvo vnitra ČR. Výroční zprávy o extremismu [online]. 2000. Dostupný z WWW :< <http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx> >

5. Ministerstvo vnitra ČR Výroční zprávy o extremismu [online]. 2002. Dostupný z WWW < <http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>
6. Ministerstvo vnitra ČR Výroční zprávy o extremismu [online]. 2008. Dostupný z WWW < <http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>
7. Ministerstvo vnitra ČR. Zpráva o činnosti Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, [online], 2007 Dostupný z WWW <http://www.policie.cz/clanek/zprava-o-cinnosti-uooz-za-rok-2007.aspx>

11.2 Ostatní zdroje

- Závazný pokyn policejního prezidenta č. 16/1995
- Závazný pokyn policejního prezidenta č. 94/2010

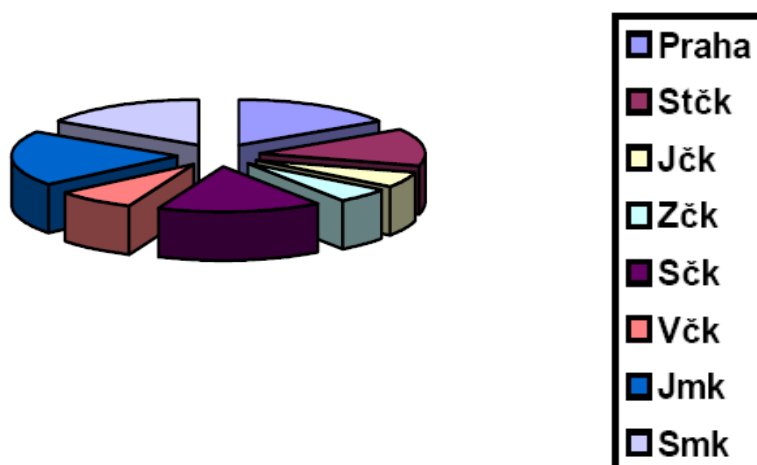
12. SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha č. 1. : Celková situace v ČR a v jednotlivých krajích
- Příloha č. 2: Celkový počet trestných činů s extremistickým podtextem zaevidovaných na území ČR v letech 2006 až 2008
- Příloha č. 3: Skladba trestných činů
- Příloha č. 4: Přehled extremistických trestných činů, u nichž byl veden útok na národ, národnost nebo rasu či pro příslušnost k nim, anebo hlásáním národnostní nebo rasové zášti - celkový nápad v letech 2007 a 2008 podle skutkových podstat
- Příloha č. 5: Pachatelé
- Příloha č. 6: Počet trestných činů s extremistickým podtextem v ČR v letech 2007 a 2008
- Příloha č. 7: Zjištěné trestné činy s rasovým či jiným extremistickým podtextem v ČR v roce 2008

Příloha č. 1: Celková situace v ČR a v jednotlivých krajích

Z celkového počtu 343 799 zjištěných trestných činů na území České republiky bylo zaevidováno 217 trestných činů s extremistickým podtextem, tj. 0,06 % z celkového objemu zjištěné kriminality (0,05 % ve stejném období r. 2007).

Graf č. 1: Přehled trestných činů v jednotlivých krajích v ČR

V roce 2008:

- Byl zaevidován, ve srovnání s rokem 2007, nárůst zjištěných trestných činů
- s extremistickým podtextem o 21, tj. o 10,7 % (217 tr. č. – v r. 2008, 196 tr. č. v roce 2007)
- Objasněno bylo 126 trestných činů, tj. 58,1 % (119 trestných činů v r. 2007, což činilo 60,7 %).
- Za spáchání výše uvedených trestných činů bylo stíháno 195 osob (+14 osob; 181 osob v r. 2007)

Příloha č. 2: Celkový počet trestných činů s extremistickým podtextem zaevidovaných na území ČR v letech 2006 až 2008

(dle Evidenčně statistického systému kriminality Policejního prezidia ČR)

ROK	Zaevidováno TČ	Podíl na celkové kriminalitě (%)	Objasněno TČ	Stíháno osob
2006	248	0,07	196	242
2007	196	0,05	119	181
2008	217	0,06	126	195

- **Nejvíce těchto trestných činů bylo zaznamenáno** v Jihomoravském kraji – 43 (19,8 %), v hl. městě Praze – 35 (16,1 %), v krajích Severočeském – 35 (16,1 %) a Severomoravském - 35 (16,1 %).
- **Nejmarkantnější nárůst tohoto druhu trestné činnosti byl zaevidován** v krajích Severočeském (+52,2 %)13, Jihomoravském (+48,3 %) a Středočeském (+45 %).
- **Nejnižší počet těchto trestných činů byl zaevidován** v krajích Jihočeském (5,5 %) a Západočeském (5,1 %).

Příloha č. 3: Skladba trestných činů

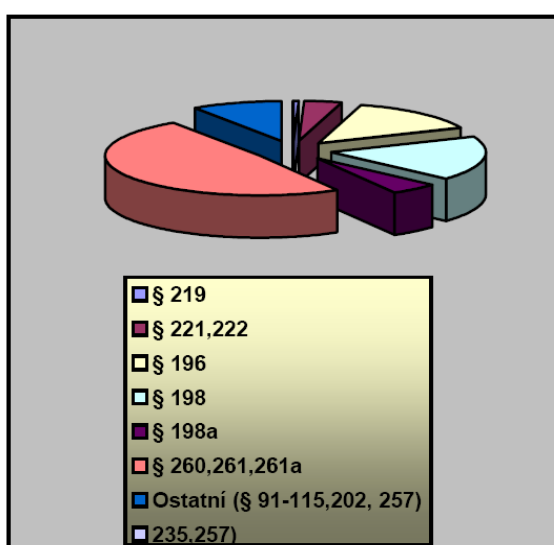
V roce 2008, jak ve srovnání s rokem 2007, tak i s roky předchozími, nedošlo ve skladbě trestných činů s extremistickým podtextem k podstatnějším změnám, nadále v ní:

- **výrazně převažovaly tr. Činy, dle § 260, § 261, § 261a tr. z.** (podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka) – **111 (51,2 %)**, z nichž bylo objasněno 63 tr. činů (56,8 %). **Bylo za ně stíháno 110 osob (tj. 56,4 % z celkového počtu osob stíhaných za tr. činy s extremistickým podtextem).**
- Mnohem nižší byl podíl zjištěných **tr. Činů, dle § 198 tr. z.** (hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení) – **41 (18,9 %)**, za něž bylo stíháno **33**

osob, a dle § 196 tr. z. (násilí proti skupině obyvatelů a jednotlivci) – **32 (14,7 %)**, za něž bylo stíháno **27 osob**.

- Za statistické období leden – prosinec 2008, bylo dále zaevidováno **9 tr.činů dle §§ 221, 222 tr.z.** (úmyslné ublížení na zdraví), za něž bylo stíháno **9 osob**, **11 tr. činů dle § 198a** (podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod), za něž bylo stíháno **9 osob**, a jeden trestný čin vraždy dle § 219g.
- Ve spojitosti s extremismem nedošlo k páčání teroristické trestné činnosti.

Graf č. 2: Skladba trestných činů

Příloha č. 4: Přehled extremistických trestných činů, u nichž byl veden útok na národ, národnost nebo rasu či pro příslušnost k nim, anebo hlásáním národnostní nebo rasové zášti - celkový nápad v letech 2007 a 2008 podle skutkových podstat (dle Evidenčně statistického systému kriminality Policejního prezidia ČR)

Rok/§	196 odst.2	198	198a	198b	219 odst.2g	221 odst.2b	222 odst.2b	235 odst.2f	236	238a	257 odst.2b	259	260	261
2007	18	28	13	0	1	7	4	0	0	0	2	0	47	63
2008	25	41	11	0	1	4	2	2	0	0	1	0	42	68

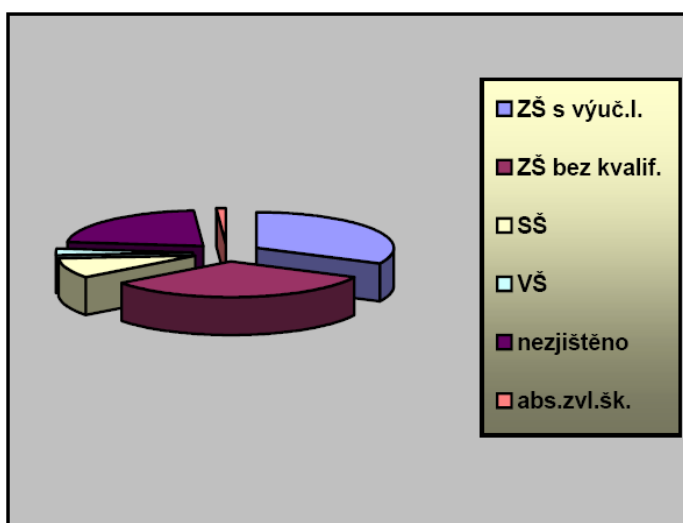
Ve způsobu ukončení fáze trestního řízení, vymezené policejním vyšetřováním trestných činů s rasovým či jiným extremistickým podtextem a jejich pachatelů,

převažoval návrh na podání obžaloby – 119 pachatelů (61 %), ve zkráceném přípravném řízení ve smyslu § 179c odst.1 tr. řádu, bylo řešeno 21 pachatelů (10,8 %), v šetření zůstávalo 23 pachatelů (11,8 %), k odložení dle § 159a odst. 2 a § 159a odst. 3 tr. řádu došlo u 9 pachatelů (4,6 %). Podmíněně zastaveno dle § 307 a § 309 tr. řádu, bylo stíhání 12 pachatelů (6,2 %). V řízení proti mladistvým dle § 166 odst. 3 byli stíháni 2 pachatelé (1 %). Ve třech případech byl podán návrh na zahájení řízení soudu pro mládež dle zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže (1,5 %).

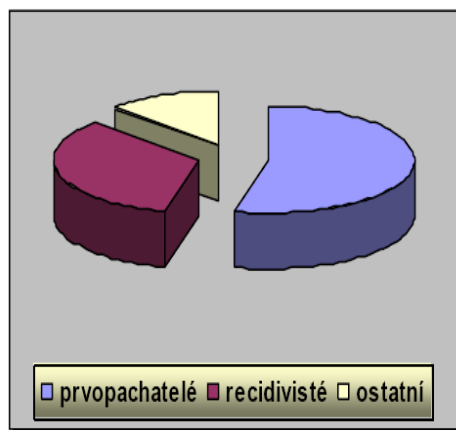
Příloha č. 5: Pachatelé

Skladba pachatelů trestné činnosti s extremistickým podtextem byla v roce 2008 obdobná jako v r. 2007 a v letech předchozích. Byli mezi nimi jak aktivisté a sympatizanti pravicově extremistických hnutí, tak příslušníci majoritního obyvatelstva bez zjevné vazby na pravicově extremistické subjekty, v některých případech byli pachateli Romové. Velkých změn nedoznala ani jejich vzdělanostní struktura. Výrazně mezi nimi převažovali absolventi základní školy s výučním listem – 63 osob (32,3 %) a absolventi základní školy bez kvalifikace – 63 osob (32,3%). Pachatelů se středoškolským vzděláním bylo 18 (9,2 %) a se vzděláním vysokoškolským 6 (3,1%). 14 pachatelů – dětí a cizinců, u nichž nebylo vzdělání zjištěno, bylo 43 (22,1 %). Mezi pachateli byli rovněž 2 absolventi zvláštní školy (1%). Prvopachatelů bylo 105 (53,8 %) a recidivistů 65 (33,3 %).

Graf č. 3: Skladba pachatelů trestné činnosti

Graf č. 4: Skladba pachatelů trestné činnosti

Příloha č. 6: Počet trestných činů s extremistickým podtextem v ČR v letech 2007 a 2008

Počet trestných činů s extremistickým podtextem v ČR v letech 2007 a 2008

rok		2007	2008	změna fakt.
kraj	okres	počet tr. činů	počet tr. činů	
Praha	celkem	44	35	-9
Střčk	Benešov	1	4	3
	Beroun	1	2	1
	Kladno	4	4	0
	Kolín	2	1	-1
	Kumá Hora	1	0	-1
	Mělník	3	3	0
	Mladá Boleslav	0	3	3
	Nymburk	1	1	0
	Příbram	3	8	5
	Rakovník	0	0	0
	Praha - venkov ¹⁾	4	3	-1
	celkem	20	29	9
	Jčk	České Budějovice	5	5
Český Krumlov		1	1	0
Jindřichův Hradec		0	0	0
Pelhřimov		0	0	0
Písek		1	0	-1
Prachatice		2	0	-2
Strakonice		2	5	3
Tábor		1	1	0
celkem		12	12	0
Zpčk	Domažlice	0	0	0
	Cheb	0	1	1
	Karlovy Vary	1	0	-1
	Klatovy	0	0	0
	Pízeň - město	4	6	2
	Pízeň - jih	0	0	0
	Pízeň - sever	0	1	1
	Rokycany	2	3	1
	Sokolov	1	0	-1
	Tachov	0	0	0
celkem	8	11	3	
Svčk	Česká Lípa	1	1	0
	Děčín	4	2	-2
	Chomutov	2	3	1
	Jablonec n. Nisou	1	2	1
	Liberec	4	4	0
	Litoměřice	0	4	4
	Louny	0	1	1
	Most	6	8	2
	Teplice	3	9	6
	Ústí n. Labem	2	1	-1
	celkem	23	35	12

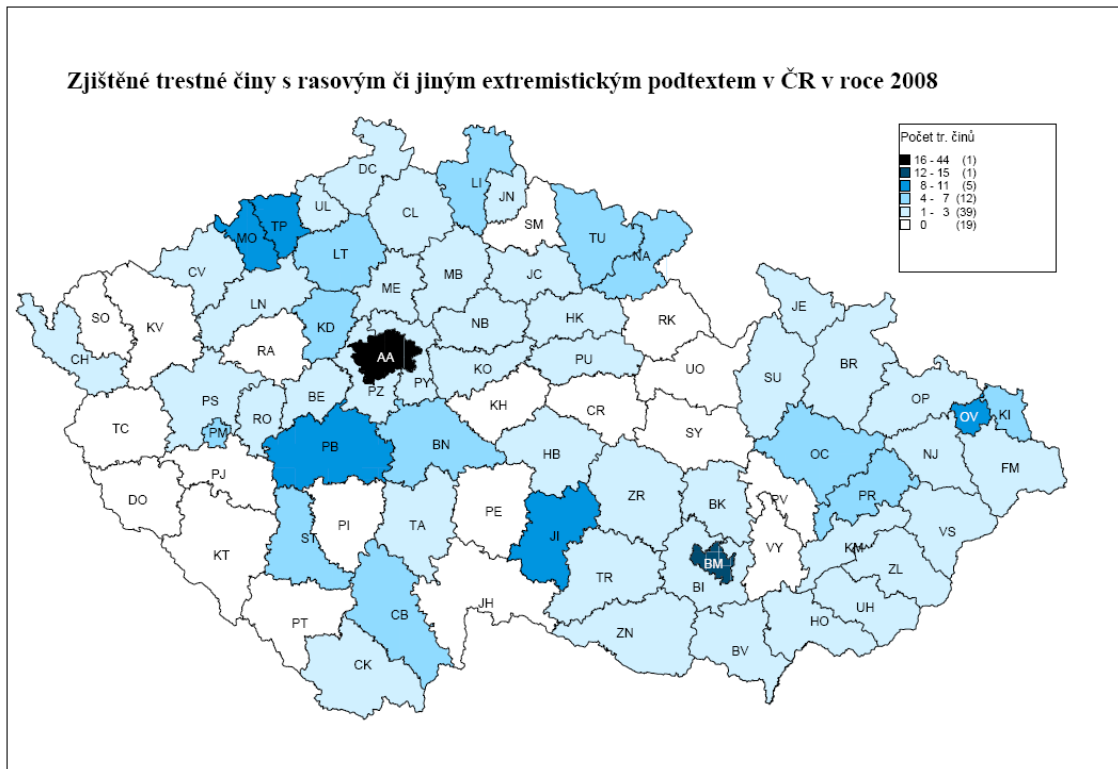
rok		2007	2008	změna fakt.	
kraj	okres	počet tr. činů	počet tr. činů		
Vchčk	Havlíčkův Brod	2	2	0	
	Hradec Králové	3	1	-2	
	Chrudim	0	0	0	
	Jičín	0	2	2	
	Náchod	3	4	1	
	Pardubice	3	3	0	
	Rychnov n. Kněžnou	0	0	0	
	Semily	1	0	-1	
	Svitavy	0	0	0	
	Trutnov	7	5	-2	
	Ústí n. Orlicí	1	0	-1	
	celkem	20	17	-3	
	Jmk	Blansko	2	3	1
		Brno - město	12	13	1
Brno - venkov		1	3	2	
Břeclav		2	1	-1	
Zlín		1	1	0	
Hodonín		1	1	0	
Jihlava		3	8	5	
Kroměříž		2	2	0	
Třebíč		2	3	1	
Uherské Hradiště		0	2	2	
Vyškov		0		0	
Znojmo		2	3	1	
Žďár n. Sázavou		1	1	0	
Vsetín ²⁾		0	2	2	
celkem	29	43	14		
Svnmk	Bruntál	1	3	2	
	Frydek - Místek	1	1	0	
	Karviná	6	5	-1	
	Nový Jičín	0	1	1	
	Olomouc	6	7	1	
	Opava	3	3	0	
	Ostrava	10	8	-2	
	Přerov	4	4	0	
	Šumperk	7	1	-6	
	Jeseník	1	1	0	
	Prostějov ³⁾	1	0	-1	
celkem	40	35	-6		
Česká republika celkem		196	217	21	

Vyzvědky:

¹⁾ V roce 2007 byla sloužena OŘ PČR Praha-východ a Praha-západ do okresního ředitelství PČR Praha-venkov.

²⁾ OŘ PČR Vsetín se přesunulo pod Správu PČR Jihomoravského kraje a OŘ PČR Prostějov se přesunulo pod Správu PČR Severomoravského kraje.

Příloha č. 7: Zjištěné trestné činy s rasovým či jiným extremistickým podtextem v ČR v roce 2008

LEGENDA K MAPCE

KRAJ	ZNAČKA	OKRES	KRAJ	ZNAČKA	OKRES	
StřČK	BN	Benešov	VČK	HB	Havl. Brod	
	BE	Beroun		HK	Hr. Králové	
	KD	Kladno		CR	Chrudim	
	KO	Kolin		JC	Jičín	
	KH	Kumá Hora		NA	Náchod	
	ME	Mělník		PU	Pardubice	
	MB	Ml.Boleslav		RK	Rychnov n.K.	
	NB	Nymburk		SM	Semily	
	PY	Pha - vých.		SY	Svitavy	
	PZ	Pha - záp.		TU	Trutnov	
	PB	Příbram		UO	Ústí n.O.	
	RA	Rakovník		JmČK	BK	Blansko
	CB	Č. Budějovice			BM	Brno
	CK	Č. Krumlov			BI	Brno-venkov
JH	J. Hradec	BV	Břeclav			
PE	Pelhřimov	ZL	Zlín			
PI	Písek	HO	Hodonín			
PT	Prachatce	JI	Jihlava			
ST	Strakonice	KM	Kroměříž			
TA	Tábor	PV	Prostějov			
ZčČK	DO	Domažlice	TR		Třebíč	
	CH	Cheb	UH		Uh. Hradiště	
	KV	Karlovy Vary	VY		Vyškov	
	KT	Klatovy	ZN		Znojmo	
	PM	Plzeň	ZR		Zďár n.S.	
	PJ	Plzeň - jih	SmČK	BR	Bruntál	
	PS	Plzeň - sever		FM	Frydek- Míst.	
	RO	Rokycany		KI	Karviná	
	SO	Sokolov		NJ	Nový Jičín	
	TC	Tachov		OC	Olomouc	
SvČK	CL	Ceská Lípa		OP	Opava	
	DC	Děčín		OV	Ostrava	
	CHO	Chomutov		PR	Přerov	
	JN	Jablonec n.N.		SU	Šumperk	
	LI	Liberec		VS	Vsetín	
	LT	Litoměřice		JE	Jeseník	
	LO	Louny				
	MO	Most				
	TP	Teplice				
	UL	Ústí n.L.				